

Amsterdam naar Bali

11 oktober 2023. 18°C

Vier jaar later dan gepland gaat het dan toch gebeuren: Nieuw Zeeland! Eerder stoppen met werken om te reizen werd door Corona achteraf veel minder zinvol. Nieuw Zeeland heeft altijd al getrokken, maar door de lange reis en het beperkt aantal vakantiedagen was het er nooit van gekomen.

De vlucht van Amsterdam naar Bali

We gaan bij elkaar 9 weken op pad. Grofweg 1 maand het Noordereiland (met auto), maand het zuidereiland (camper) en bij elkaar op de heen en terugweg ruim een week Bali om de lange reis (bijna zo'n 27 uur vliegen) te onderbreken.

We starten de reis traditioneel al een dag eerder bij vd Valk. Met de trein naar Schiphol, shuttle naar het hotel en lekker relaxed weg.

We vliegen met Qatar Airlines en moeten in de hoofdstad van Qatar, Doha, overstappen. Rond middernacht en nog steeds 33°C. Pfff. Daar wil je echt niet wonen. Doha is een moderne luchthaven met veel sjeike winkeltjes, waar van top tot teen gesluierde vrouwen en modern geklede vrouwen naar hetzelfde koopje op zoek zijn. De vluchten zijn zonder problemen en het vliegen door het grote filmaanbod is snel voorbij. Enig minpuntje was dat we op de laatste vlucht midden in de nacht voor de 5e keer dezelfde hete kip met rijst voorgeschoteld kregen.

Aankomst Bali

Rond 17:00 komen we aan in Bali en begint de polonaise langs immigratie, visumdienst, bagagecheckers en aanmeld formulier beoordelaars. Hele vriendelijke mensen, maar sommige diensten hadden ze wel samen mogen voegen. Het is heet en als we naar buiten gaan lopen we tegen een muur van hitte op. De rondreis is begonnen!

Bali (Kuta)

13 oktober 2023. 32°C

Wat heerlijk om hier weer te zijn, na 25 jaar! Veel te lang geleden. Je proeft gelijk de sfeer. Op het toilet op 't vliegveld zien we al de bekende schoteltjes met kleurige bloemetjes, Dit alles heeft te maken met de goden. Vraag me niet welke, want ik heb geen idee. Buiten ruik je gelijk "Bali", zoete wierookgeuren om ons heen. De ontzettend aardige en geïnteresseerde taxichauffeur brengt ons stapvoets (zóóóó druk) naar ons hotelletje. Zich een weg banend door hele nauwe straatjes, waar eerlijk gezegd eenrichtingsverkeer een hele goede optie zou zijn!

Kuta: druk, maar sfeervol

In het hotel worden we verwelkomd met 'n koel drankje en geholpen door twee bijzonder vriendelijk en lief lachende meisjes. Ja, je leest 't al, ik was en ben nog steeds verliefd op Bali! We hebben een penthouse voor maar €15 euro meer. Er is helaas geen lift, maar de kamer is heerlijk en ruim. Een beetje rondgelopen in de buurt en we hebben heerlijk gegeten vlakbij ons hotelletje. Een heerlijke start van een heerlijke vakantie samen!

We hebben twee dagen in Bali. De eerste dag doen we rustig aan. Hoewel, rustig Door de nauwe straatjes scheuren scooters links en rechts voorbij. Je bent je leven niet zeker. Bali is hindoeïstisch. Elk huisje heeft zijn eigen kleine altaar. 's Morgens worden de goden en voorouders hier of gewoon op straat verwend met een bamboe bakje vol rijst, bloemen en een sigaret of een snoepje. Alle straten hebben ook één of meerdere tempels waardoor je echt het gevoel hebt in een andere wereld te leven.

'Nostalgische tour' naar Kopi Pot

We doen een 'nostalgische toer'. 25 jaar geleden zijn we hier het laatst geweest met moeder Ans en Ab. Hotel Mata Hari is er nog steeds en ik zie ons weer in het zwembad met bar aan de cocktail zitten. Ook ons favoriete tentje Kopi Pot is er nog steeds. De saté ayam op een bakje met houtskool, waar we altijd aan denken als we het over Bali hebben, was ouderwets om van te smullen. Om de hoek liggen bloemen bij een monument. Het is 21 jaar geleden dat hier een aanslag op een nachtclub door fanatieke moslims het einde maakte aan het leven van ongeveer 200 jongeren.

Op het strand eten in Jimbaran

Met Grab, de Balinese Uber, rijden we naar het strand van Jimbaran. Tientallen opeengepakte visrestaurants hebben een strookje strand bemachtigd. We kiezen een tafeltje direct aan de zee. Wel steeds even wat opschuiven als de vloed jouw tenen heeft bereikt. We zijn helaas niet de enige toeristen die dit magische plekje hebben 'ontdekt'. Morgen gaan we met de auto een paar toeristische plekjes in het binnenland bekijken.

Hoeven we dat over 2 maanden niet te doen als we met een eigen auto rond gaan toeren.

Bali (dagtoer)

15 oktober 2023. 32°C

Gisteren hebben we op straat bij een hokje na een leuk gesprek met de grappige Richie voor vandaag een auto met chauffeur geregeld (€50). Hij geeft wat tips, maar we zijn vrij om zelf een route samen te stellen.

Dagtour met Paul

Om 8:30 worden we opgehaald door de sympathieke Paul. Hij spreekt goed Engels en we hebben alleen door hem al een leuke dag. Hij komt uit Flores en is door de pandemie zijn werk en hierdoor

ook zijn auto en huis kwijt geraakt. Hij was zeker niet de enige die het zwaar had zonder inkomsten als gids. Nu de toeristen weer terug zijn kan hij zijn gezin weer onderhouden en met zijn optimistische kijk op het leven zal hij er snel weer bovenop zijn.

Ramayana dansshow

De eerste stop is bij een Balinees theater. Er wordt een hindoeïstisch verhaal gespeeld. Dit onder begeleiding van traditionele gamelan muziek. Kleurrijke monsters, koningen en heksen vertellen een voor ons moeilijk te volgen verhaal.

Zilvermederij

Hierna bezoeken we een zilvermederij waar kunstige, maar oerlelijke sieraden worden gemaakt. Wat verderop laten schilders hun kunstwerken zien en langs de kant van de weg proberen beeldhouwers hun prachtige Balinese figuren aan de man te brengen.

Civetkoffie

De duurste koffie ter wereld (\$200-\$600 per kg) is gemaakt van koffiebonen die door civetkatten zijn uitgepoept. Op een kleine koffiefarm lopen drie tamme civetkatten rond die alleen maar hoeven te eten en te poepen. Elk drolletje wordt als een klompje goud verwelkomd. De koffie is inderdaad de lekkerste die we hier tot dusver hebben geproefd.

Tirta Empul watertempel

De Tirta Empul watertempel blijkt heel populair te zijn. Het zijn de magische fonteinen waar vooral toeristen op af komen. Lange rijen om je hoofd even onder het water te mogen houden. We moeten om binnen te komen een sarong om en len moet op een heilig plekje d'r haar in een paardenstaart doen.

De rijstvelden bij Uma Ceking

De laatste stop is bij een plek waar je een schilderachtig uitzicht hebt over de rijstvelden. Het is zelfs aangewezen als Unesco erfgoed. Prachtig groen en een mooi plek om voor het eerst opnames te maken met de drone. Nadeel van deze plek is dat het in elke tour is opgenomen en het stikt van de toeristen. Er zijn ook toeristische 'attracties' zoals een enorme 'jungle swing' (schommel) en een kabel waar over je naar de andere kant kunt fietsen. Er is helaas geen tijd om een uurtje op een stiller plekje door de sawa's te lopen.

Op de terugweg enorme files. We doen bijna 2 uur over een kilometer of 30. Terug in Kuta snel even een hapje, waarna we in 45 minuten naar de slechts 6 km verderop gelegen luchthaven rijden. We vliegen vannacht met Qantas via Melbourne naar Auckland in Nieuw Zeeland.

Snel even al het fruit, nootjes en ander 'gevaarlijk' spul naar binnen gewerkt. Een kennis kreeg ruim €300 boete omdat ze vergeten waren dat er nog een appel in de bagage zat.

New Zeeland, here we come!!!

Auckland (Devonport)

16 oktober 2023. 22°C

We komen rond 15:00 aan in Auckland. De lange reis zit er op. Al onze spullen mogen zowaar het land in. Toch minder streng dan Australië waar een pakje vruchtenthee al in beslag genomen wordt.

We hebben bij Budget een enorme Mitsubishi SUV gehuurd, die nog 4WD is ook. Links rijden hebben we al vaker gedaan en is geen probleem. Alleen het omgedraaid zitten van die #€^&€@ ruitenwissers en richtingaanwijzers went nooit.

Met de huurauto naar Devonport

len heeft een eSim (digitale Sim kaart) voor heel Oceanië en Oost Azië. Meteen bereik dus en onze grote vriend Google loodst ons feilloos naar ons appartement. We overnachten in Devonport aan de andere kant van de baai met uitzicht op de skyline van Auckland. Het is weer een heel leuk appartement. Nog even snel wat boodschappen en ergens een pizzaatje gegeten en dan zo snel mogelijk naar bed. We waren kapot. Het verschil met Nederland is nu 11 uur.

Met de ferry naar Auckland

Na een goede nachtrust van 12 uur nemen we de volgende dag de ferry (15 minuten) naar downtown Auckland. Het giet en de zo beroemde skyline blijft voor ons nog even in nevel gehuld.

In een gids staat 'Je komt net aan in Nieuw Zeeland, het land van de mooie beelden uit LOTR. Vol verwachting start je in Auckland en je ervaart een grote teleurstelling!'. Daar moest ik meteen aan denken als we de moderne binnenstad binnen lopen. Grote betonnen kantoren en veel luxe winkels. We lopen naar de 'coolste straat' van Auckland. Er zijn wat terrasjes aan de kant van de weg, maar de biertjes moeten ongetwijfeld naar benzinedamp smaken.

Ien is helemaal verliefd op de kiwi, niet de vrucht deze keer maar het beestje. Als ik niet op de rem had getrapt hadden we er al een dozijn gehad. De schade wordt beperkt tot één kiwi, maar er zullen er vast nog een aantal volgen.

Het is gelukkig droog als we terug varen naar Devonport. We hebben net een ferry te vroeg om vanaf het water de verlichte skyline te zien. We zijn op en konden het niet opbrengen een half uurtje langer op de ferry te wachten.

Terug in Devonport een blik soep open getrokken en op de bank een kwartier naar the Hobbit bekeken voor we beiden lagen te ronken op de bank. Morgen naar het noorden. De 'Bay of Isles' wordt het eerste hoogtepunt van Nieuw Zeeland!

Paihia (Bay of Isles)

20 Oktober 2023. 16°C

De eerste etappe is naar de 'Bay of Isles' in het noorden. De winter is net voorbij en alles ontluikt. Vogels fluiten, bloemen bloeien en een heerlijke temperatuur. Het regent wel veel, maar we zijn niet van suikergoed zou mijn moeder zeggen.

Tussenstop in gezellig Matakana
Halverwege gaan we de snelweg af en rijden via de kustweg naar Matakana. Even de benen strekken bij twee watervallen en hierna door naar onze eindbestemming, het gehucht Opu.

Opu (Bay of Isles)

We hebben een huis gehuurd voor drie dagen van twee Engelse avonturiers. Ze hebben de wereld over gezeild en zijn hier 20 jaar geleden neer gestreken. Op hun advies eten we in de 'boatclub', een

verzamelplaats van markante en ruige zeezeilers. Mijn homp vlees lijkt op die van de vreetfestijnen van Asterix en Obelix.

Vrijbuitersdorp Russell

De volgende dag varen we naar Russell. Vroeger een rovershol vol piraten, hoeren en andere vrijbuiters. De oude gebouwen staan er nog steeds, maar het dorp ademt vooral rust en gemoedelijkheid uit. Russell claimt de eerste hoofdstad van Nieuw Zeeland te zijn omdat zich hier de eerste blanken hebben gesetteld. We lopen naar een paar uitzichtpunten voor een mooi, maar bewolkt uitzicht over de baai.

Boottocht over een woelige zee

Het weer is de volgende dag niet best. De geplande boottocht doen we als enigen maar tot halverwege en stoppen een paar uur op het eilandje Urupukapuka terwijl de rest over de (te) wilde zee een vergeefse poging doet de 'hole in the rock' te bereiken.

We hebben ruim de tijd om een mooi rondje te wandelen over het eiland. Het weer knapt (wat) op en via jungleachtige bossen komen we bij de mooiste uitzichtpunten. Een topper!

Orka's !

Als de groep terug is na hun mislukte missie blijken ze ook geen dolfijnen gezien te hebben. Sneu, maar mazzel voor ons. We gaan nu alsnog op 'dolfijnenjacht'. Het worden geen dolfijnen maar orka's! Dat is echt niet verkeerd natuurlijk! Ze zijn speels en komen tot vlakbij of zelfs onder de boot.

Op bezoek bij Magda in Whangaparaoa

De volgende dag is het een paar uur rijden richting Auckland. Hier overnachten we in Whangaparaoa in de B&B van oud reisgenote Magda. 40 jaar geleden zat zij ook in de Ashraf groep waarmee ik ruim

een half jaar door Zuid Amerika heb gereisd. Magda woont al 25 jaar in Nieuw Zeeland en zie ik haar voor het eerst in 40 jaar. Het weerzien is hartelijk. Ze woont prachtig met uitzicht op de baai. In een stadje vlakbij zagen we een Nederlands winkeltje. Echt bizar, zelfs kruidnoten en marsepein! We kochten voor haar wat lekker dingen en voor onszelf onze eigen "thuisstee" want de thee van hier is echt niet lekker.

Coromandel (Cooks Beach)

23 Oktober 2023. 15°C

Coromandel is een populair schiereiland in het noordoosten van het Noordereiland. Prachtige stranden, ruige rotskusten en dichte jungle in het binnenland. Begin dit jaar heeft een orkaan hier huis gehouden zodat we uren om moeten rijden naar Cook's Beach. De hoofdweg naar het oosten is zeker nog een jaar door aardverschuivingen geblokkeerd. De westelijke route is wel een mooie weg die zich oneindig langs de zee kronkelt. Cooks Beach is de plek waar ontdekkingsreiziger James Cook voor het eerst voet op Nieuw Zeelandse bodem zette. Met zijn schip de Endeavour, dat op de munt van 50c is afgebeeld, bracht hij voor het eerst Nieuw Zeeland in kaart.

Het uitgestorven vakantiedorp Cooks beach.

Cooks Beach is echt een vakantiedorp aan het strand. We hebben mazzel dat het een feestweekend is en de restaurantjes één dag open zijn. In het dorp hebben we een piepkleine Airbnb. We zijn een beetje verbaasd dat ze zo'n hoge score hebben.

De wandeling naar Cathedral Cove is één van de hoogtepunten van Nieuw Zeeland. Een mooi pad met veel uitzichtpunten leidde naar de bekende rots waar je afhankelijk van het tij doorheen kon lopen of varen. "Leidde" en "kon" ja De orkaan heeft het pad compleet weg gevaagd en er moet een nieuw pad worden aangelegd. Kan jaren duren.

We kunnen tot op 2 km komen zodat ik er met de drone naar toe kan vliegen. Helaas moet ik vanwege het contact hoog blijven omdat de Cathedral met zijn kenmerkende gat het aan de andere kant van de berg ligt.

Tourist trap: Boottocht naar Cathedral Cove

Cathedral Cove is alleen met een dure boottocht te bereiken. Dat doen we dan maar. Het blijkt een echte 'tourist trap' te zijn. In de folder staan prachtige blowholes, springende dolfinnen, zwemmende pinguïns en de mooiste rotsformaties.

Cathedral cove zien we vanaf een afstandje, maar zonder de beroemde doorkijk is het magische er vanaf. Zeedieren blijken ze maar sporadisch te zien en veel in de folder getoonde uitzichten blijken heel ergens anders te zijn. Kortom, wat mooie foto's maar we zijn niet blij.

De tweede attractie is Hot water beach. Hier kun je bij eb een gat in het zand graven, dat zich hierna met heet water vult voor je eigen Hot tub. Het strand

ligt op een breukvlak waar warm water naar boven borrelt. We zijn er helaas met vloed zodat ook deze attractie de mist in gaat.

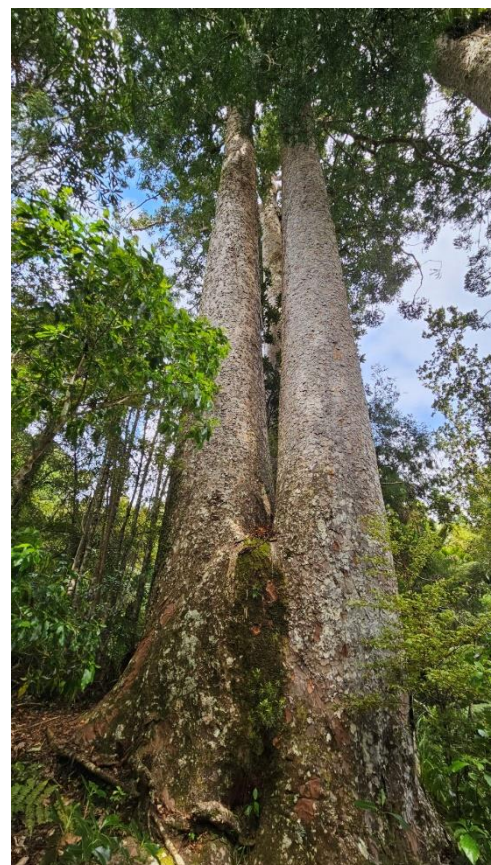
Met pontje even naar Whitianga

Vanuit Cooks Beach kun je met een voetgangerspontje in 5 minuten naar het grotere Whitianga varen. Omrijden is ruim 40 km! Hier eten we wat en aan 'onze kant' beklimmen we een rots voor een prachtig uitzicht.

Het Kauri (boom) woud en Castle Rock

De 2e dag staat in het teken van het groene binnenland. We rijden de beroemde 309, die dwars door de jungle via een gravelweg de oost met de westkust verbindt. Onderweg zijn een paar prachtige wandelingen uitgezet. Eentje gaat naar een Kauri bos. De Kauri is niet de hoogste, maar wel grootste boom van Nieuw Zeeland. De oudste hier is 600 jaar, maar recentelijk is er één van 4000 jaar van ouderdom dood gegaan.

Wat verderop rijden we via steeds kleiner wordende paadjes naar een trail dat naar Castle Rock leidt. Als de trail steeds smaller, steiler en ontoegankelijker wordt biedt de drone uitkomst om de boven de jungle uit torende rots alsnog van dichtbij te zien.

Toeristje spelen in Coromandel

In het plaatsje Coromandel gaan we met een super toeristisch speelgoedtreintje de jungle is. We rijden naar de top van een berg voor alweer een mooi uitzicht.

Terug in Cooks Beach blijkt het daar volledig uitgestorven te zijn. Het feestweekend is voorbij en alles, waaronder de restaurants, zijn weer terug in hun winterslaap. Een droog kaakje dus voor het slapen.

Matamata

25 Oktober 2023. 19°C

Prachtige regenwoud wandeling naar Wentworth Falls

We verlaten Cooks Beach in de stromende regen. Het klaart gelukkig op als we na twee uur bij Whangamata het binnenland in duiken voor een trail naar de Wentworth Falls. Het is een geweldige wandeling langs de rivier over een breed pad door de dichte begroeiing. De hoge waterval midden in de jungle is een bonus.

Als we het schiereiland Coromandel verlaten verandert het landschap sterk. De jungle heeft plaats gemaakt voor lieflijk aandoende heuvels met weilanden. Aan het eind van de middag zijn we in Matamata, de plek van de filmset van de film Lord Of The Rings. Maar daarover morgen meer.

Matamata

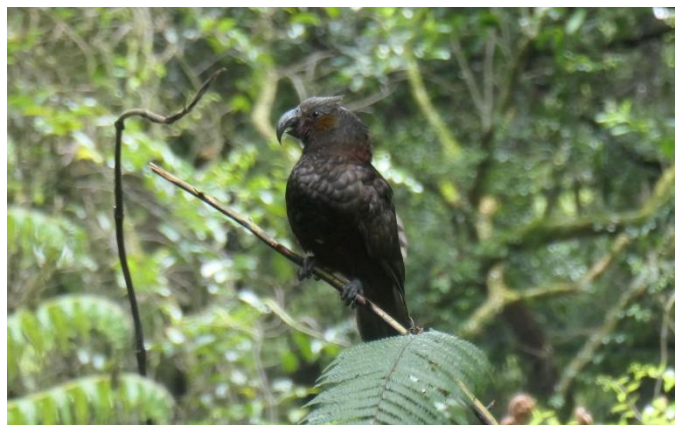
In Matamata hebben we een geweldige B&B op het terrein van een Nederlandse familie die in 2005 naar Nieuw Zeeland is geëmigreerd.

We schrokken ons rot toen we aankwamen. Bij het bordje B&B staan een verroeste container en een vervallen schuur met landbouwwerktuigen vol opgestapelde troep. Aan de achterkant hebben ze echter een paradijsje gebouwd, waar geiten ons nauwlettend in de gaten houden.

Maungatautari Sanctuari

De eerste dag in Matamata zoeken we wederom de natuur op. Het Maungatautari sanctuari is vrij onbekend, maar daarom niet minder uniek. Het reservaat is ingenieus omheind door een 47 km lang hek dat ongewenste dieren buiten houdt. Possums, wezens, wilde katten, geiten, konijnen, ratten en zelfs muizen worden zo uit het reservaat geweerd waardoor de inheemse dieren geen onnatuurlijke vijanden meer hebben. De hier goed beschermde inheemse dieren en vogels gedijen erg goed. Zo goed zelfs dat kiwi's en zeldzame papegaaiensoorten elders opnieuw kunnen worden geïntroduceerd.

Met de enthousiaste gids Ron gaan we op pad. Hij weet alles van de planten, bomen en vogels die hier leven. De afgelopen wandelingen in de bush kenmerkten zich door het gebrek aan oerwoud/vogel geluiden. Hier is het een kakofonie van vogelgeluiden. Het park is geen dierentuin en we dreigen het alleen met de geluiden te moeten doen. Maar we hebben geluk en zien na lang speuren twee kaka's (papegaaien) van dichtbij.

Hobbiton

27 Oktober 2023. 15°C

Yes! Vandaag naar Hobbiton! De filmset van The Hobbit en Lord Of The Rings! We hebben er erg veel zin in en zijn natuurlijk erg benieuwd! De afgelopen dagen hebben we de films van the Hobbit en LOTR bekeken om het geheugen wat op te frissen.

Het weer zit ons helaas niet mee. Graad of 15, wind en miezer... We gaan met veel anderen een "hobbitbus" in en worden met een filmpje over de Hobbit uiteraard bezig gehouden tot we bij de set zijn. Na 10 minuten zijn we er. Een hekje door en daar is 't "Hobbitdorpje" op de zacht glooiende groene heuvels. Ik ben meteen verliefd

Kleine schattige huisjes in de heuveltjes met kleine schattige tuintjes vol bloemen. Kleine krukjes, bankjes, hekjes en brievenbusjes. Wasjes hangen te drogen, alhoewel ... eerlijk gezegd nat te worden

We hebben een hele leuke gids vol humor die 'loud and clear' stukjes van de film vertelt. Over welk hekje Bilbo sprong en waar Gandalf het dorpje binnen reed op zijn karretje. Bijzondere verhalen over hoe een bloesem boom kaal geplukt werd om er, je gelooft het bijna niet, een pruimenboom van te maken. Pruimenblaadjes werden ingevlogen en op de boom geplukt. En dat allemaal voor een achtergrond die maar 5 seconden te zien is.

Bij Bilbo's huisje staat een nepboom, met 20.000 groene kunstbladeren. Die waren eerst geel (herfst in Hobbiton), maar voor de opnames die zich in de lente afspelen moesten talloze studenten worden geronseld om alle blaadjes groen te maken. Ongelooflijk gewoon!

Aan het eind kregen we nog wat te drinken in een groot Hobbitcafé met een brandende open haard. En dan

met de bus weer terug naar de parkeerplaats.

Het was ondanks de regen een erg leuke dag.

Rotorua

28 Oktober 2023. 17°C

Rotorua is het thermische middelpunt van Nieuw Zeeland. Je ruikt als je de stad binnen rijdt al de geur van rotte eieren, veroorzaakt door het overal opborrelende sulfaat. Hier heeft de grootste vulkaanuitbarsting ooit plaats gevonden (26.000 jaar geleden) en recentelijk (1886) heeft een uitbarsting dorpen onder 40 meter as laten verdwijnen en werd het landschap wederom compleet gewijzigd. Oude foto's laten zien hoe het er voor de uitbarsting nog uit zag.

Te Puia geisergebied (Pohutu geyser)

Er zijn rond Rotorua veel plekken waar je de thermische activiteit mooi kunt zien, horen en ruiken. Net buiten de stad ligt Te Puia, een door Maori beheerd gebied. Hier is ook de enige echt actieve geiser, de Pohutu, te vinden. De Fox geyser in Wai-o-tapu is ook bekend, maar wordt kunstmatig 1x per dag opgewekt. Om de geiser te zien moet je met een gids en 36 andere toeristen eerst een toer doen, waarbij je door de werkplaatsen en winkels van de Maori wordt gedreven. Ook een plek waar je de grappige kiwi kunt zien wordt aangedaan.

Al dit randgebeuren is irritant, maar de geyser zelf is meer dan de moeite waard. Geflankeerd door een felblauwe meertje zien we hem prachtig uitbarsten. De Pohutu is na de Old Faithfull (Yellowtone) met zijn 30 meter de hoogst spuitende geiser ter wereld.

Waimangu Terminal Valley

's Middags bezoeken we de Waimangu terminal valley. We maken een schitterende wandeling langs kleurrijke meertjes en bubbelende, sissende poeltjes.

Het eerste meer is al magisch. De dampen spelen mysterieus op de wind over het water en je verwacht elk moment dat de vrouwe van het meer met het zwaard Excalibur omhoog komt.

Het lichtblauwe Inferno Crater Lake deed ons vervolgens de adem stokken.

Tijdens de fantastisch leuke en spannende wandeling (want je weet niet wat er voor moois voor je verschijnt als

je de hoek om gaat), zien we ook veel prachtige fel geel, groen en oranje gekleurde heetwater stroompjes. Adembenemend en we genieten er intens van.

Na veel prachtige uitzichtpunten bereiken we het Rotomahana meer. Dit meer is na de uitbarsting van 1886 ontstaan en aan de oever bevinden zich onder een laag puin de witte en roze terrassen, indertijd beschouwd als het 8e wereldwonder.

Redwood tree walk

In 1901 hebben ze net buiten Rotorua Amerikaanse redwood bomen geplant. In Californië staan de oudsten (tot 2000 jaar oud), dikte (30 meter in omtrek) en hoogste (120 m) bomen ter wereld. In Rotorua zijn het inmiddels ook forse jongens, maar met een diameter van 2 meter nog kleutertjes. In een deel van het bos hebben ze de bomen met 28 hangbruggen verbonden en kun je op 20 meter hoogte een rondje lopen. Om het aantrekkelijk te maken hebben ze 's avonds de bomen verlicht en is er een bescheiden lichtshow. Een populaire attractie. We staan ruim een uur in de rij te blauwbekken voor we er in mogen.

Op ijskoud terras eten in 'Eat street'

In de stad zijn veel restaurants te vinden in Eat Street. Hoewel het voor ons steenkoud is eten de meesten op het koude en tochtige terras. Wat een contrast. Wij met truien bibberend binnen en de Nieuw Zeelanders vaak met korte broek op het terras. Voor hen is de zomer begonnen! Het eten is in Nieuw Zeeland doorgaans niet om over naar huis te schrijven en dat doen we dus ook maar niet.

Rotorua - Wai-o-Tapu

29 Oktober 2023. 16°C

Naar deze dag leefden alle Nieuw Zeelanders toe. Om 6:30 staan er al lang rijen voor de cafés om de WK rugbyfinale samen te kunnen beleven. Een groot volksfeest blijft helaas uit want er wordt met 11-12 verloren van Zuid-Afrika.

Het Wai-O-Tapu geisergebied

Door de wedstrijd gaan we pas laat op stap naar het thermische gebied van Wai-o-Tapu. We missen hierdoor de lady Fox geiser die met zeepsop elke dag om 10:15 tot leven wordt gebracht.

We starten bij de mudpools. Hier komt hete stoom naar boven en verwarmt de aarde die hierdoor in modder verandert. De hete luchtbubbels komen door die dikke brij naar boven en spuiten de modder met een luide 'blub' de lucht in. Fascinerend....! We kunnen er uren naar kijken. In Yellowstone en IJsland hebben we het fenomeen eerder gezien, maar de mudpool hier slaat alles.

In het thermische gebied zijn een paar routes uitgezet die we uiteraard allemaal lopen. Het begin is wat 'saai' met putten waar onderin wat borrelt, maar als we bij de Champagne Pool aankomen begint het sprookje. De poel zelf is helder blauw, waar de stoom overheen danst. De rand is diep oranje en iets verder weg zijn diep gele en groene gebieden te zien. De kleuren worden veroorzaakt

door algen. Door de temperatuur verschillen (beginnend met 100°C) leven verschillende algen in de poel met allemaal hun eigen kleur. Prachtig!!

Wat verderop ligt tussen de bomen een diepgroen meer verborgen, terwijl we in de verte een helder blauw meer zien.

De klapper wordt voor het laatst bewaard. In een meertje lijken ze appelgroene verf gegooid te hebben. Zo onnatuurlijk fel dat je je ogen bijna niet geloofd.

We blijven tot na sluitingstijd in het gebied hangen en worden door een stoere Maori als laatsten het park uit begeleid. Wat een dag !!!

Belgische biologen

Op de terugweg nemen we twee Belgische lifters mee. Ze zijn bioloog en hebben volgende week een congres in Rotorua. De één gaat het hebben over een methode om iepen beter water op te laten nemen, de ander doet iets met boomwortels. Je kunt er je brood maar mee verdienen!

Na de vakantie wordt ik gewezen op de geweldige documentaire 'Fantastic fungi' en na het zien heb ik pas door welk belangrijk werk deze Belgische biologen doen. Het hele eco systeem draait om het dradensysteem van deze schimmels die werkelijk overal zijn. Ze zorgen dode organismen af en zorgen zo voor nieuw leven. Zonder deze schimmels zou er helemaal geen leven zijn. Belangrijke taak is ook het opnemen van stikstof en de bomen en planten krijgen er zuurstof voor terug. De schimmels raken door de enorme hoeveelheid stikstof echter overbelast. Momenteel bevatten ze al 24x de maximale hoeveelheid stikstof die ze normaal aankunnen en dreigen het loodje te leggen. Als dat gebeurt krijgen bomen geen water meer, wij geen zuurstof en verstikt de aarde omdat er niets meer wordt opgeruimd.

Kortom, deze twee jonge Belgen behoren tot de enorme minderheid die weet waar het om draait en zijn hard bezig het tij te keren. Alsnog petje af voor ze.

We eten 's avonds soep met brood bij een filmpje in ons gezellige huisje.

Tongariro National Park

30 Oktober 2023. 11°C

Een van de bekendste nationale parken is Tongariro. Hier prijken drie besneeuwde vulkanen uit boven de dichtbegroeide bossen. De zware 19 km lange iconische Tongariro crossing, die je door een sprookjeslandschap leidt, is één van de mooiste dagwandelingen ter wereld. We hebben hier drie nachten geboekt.

Heetwater poeltjes midden in de stad

Voor we Rotorua verlaten gaan we nog even naar het Kuirau park midden in de stad. Hier zijn een groot aantal thermische poeltjes. Een leuke afsluiting van twee geweldige dagen in dit thermische gebied.

Troosteloos Taupo en de Huka watervallen

Na twee zonnige dagen is de regen weer aan de beurt. We lunchen in het in alle handboeken bejubelde Taupo, maar in de regen is het een trieste bedoeling. Een stuk verderop is het gelukkig niet zo ver lopen naar de felblauwe Huka watervallen, volgens velen de mooiste van Nieuw Zeeland.

Leuk, maar simpel huisje in Raurimu

In het Tongariro park hebben we in het dorpje Raurimu (2 straten) voor drie nachten een gezellig, maar oubollig huisje. Er zijn 12 bedden en 3 toiletten. We hebben dus alle ruimte.

Er is alleen een houtkachel om het huis te verwarmen. Het lukt echter niet de grote blokken in de fik te steken en geven het op als de aanmaakblokjes, kleine houtjes en lucifers op zijn. Nou ja, onder een deken Netflix kijken heeft ook wel wat. De laatste dag hadden we aanmaakspullen gekocht, maar was er een merel door de schoorsteen in de kachel terecht gekomen. Hij fladderde

luidruchtig, compleet in paniek natuurlijk. Hij probeerde omhoog te vliegen, wat natuurlijk niet lukte, en beneden er uit ging ook niet. Het arme beest.... het was zo zielig! De eigenaar moet het nu maar regelen. We pakken de deken er dus maar weer bij om warm te blijven. De mooie tuin en veranda, waar we onder het afdak lekker ontbijten, maken alles goed.

Het is weer even wennen aan het mindere weer na twee zonovergoten dagen in Rotorua. De vulkanen en het omringende skigebied zijn helaas verdwenen achter een dik wolkendek. Ik heb stilletjes gehoopt dat we ondanks onze ouwe-lullen-conditie de Tongariro crossing konden lopen, maar als je toch niets ziet

In de stromende regen naar de Taranaki Falls

In het gebied kun je talloze kleinere wandelingen maken. De eerste dag lopen we naar de Taranaki falls. Een schitterende wandeling door dichte bossen en open velden. De waterval zelf is ook prachtig.

Het was een tijdje droog, maar op de terugweg krijgen we de volle laag over ons heen. Zelfs onze regenkleding kon ons niet droog houden. Als we bijna terug zijn klaart het even op en komt de vulkaan Ngauruhoe een momentje uit de mist voor een mooie foto. De Tongariro en Ruapuhu vulkanen blijven helaas verborgen. Voor de LOTR fans, mount Ngauruhoe was de beruchte berg in LOTR waar Frodo de ring in het vuur gooit en de quest eindigt.

Trail naar Waitonga waterval

De tweede dag lopen we naar de Waitonga waterval midden in de jungle. Een stevige klim om er te komen. Hierna een stop bij de Mangawhero falls waar Gollum (LOTR) een vis vangt en rauw op eet.

We eten drie avonden in 'the Park'. Een jong Nederlands stel is net begonnen en vinden het leuk na al die tijd weer eens Nederlands te praten. Tijdens dit gesprek steken nog een paar Nederlanders hun hand op en even later komt er een grote groep Nederlanders binnen. Ook de volgende avonden zijn er grote Nederlandse groepen en vinden onze vrienden het een stuk minder leuk om in deze uithoek Nederlands te praten.

Waitomo

2 November 2023. 21°C

We rijden al vroeg naar het wat noordelijker gelegen Waitomo. Het landschap verandert weer in een heuvelachtig groene omgeving met veel open velden en kronkelende riviertjes. Dit is het beeld dat we vooraf van Nieuw Zeeland hadden.

Glimwormengrotten in Waitomo

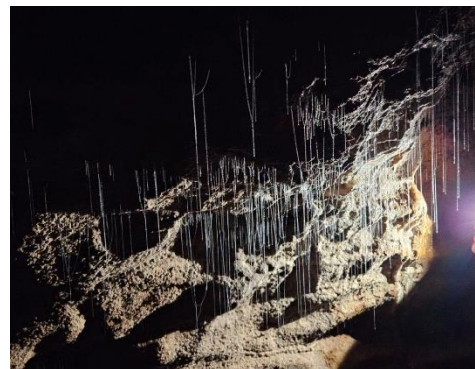
Waitomo is bekend door zijn grotten vol glimwormen. Net als voor andere attracties hier vragen ze de hoofdprijs. €90,- voor het bezoek aan 2 grotten is eigenlijk veel te gek.

Glimwormen zijn langwerpige insecten waarvan de achterkant fel oplicht. Ze spinnen draden van soms wel een meter lang, waaraan kleverige druppels gif worden bevestigd. De meesten bevinden zich boven de door de

grot stromende rivier, waar insecten rond vliegen. Met hun lichtje worden de insecten gelokt, in het web gevangen en langzaam leeg gezogen. Het bijzondere is dat er zoveel glimwormen zijn dat de bovenkant van de grot helemaal oplicht.

De eerste grot die we bezoeken is wat rustiger. We zijn maar met z'n drieën. Een 4e haakt af wegens claustrofobie. Via een lange cirkelvormige trap dalen we 40 meter af. Het is een mooie druipsteengrot zoals we er in Europa velen hebben. In tegenstelling tot de 2e grot mogen we hier wel foto's maken.

De 2e grot is de bekendste. Hier zijn de glimwormen ook het talrijkst. Na de standaard uitleg over het ontstaan van de grot komen we bij de bekende ondergrondse rivier die door de glimwormen wordt opgelicht. Heel apart. We gaan er met een bootje onder door. We moeten stil zijn omdat de glimwormen ook op geluid reageren. We hebben echter een krijsende baby in de boot die het magische gevoel om zeep helpt. Volgens de

gids zijn de glimwormen hierdoor wel extra actief omdat ze denken dat er eten in de buurt is. Helaas is voeren verboden. De foto van de boot in de grot is gepikt van internet.

We blijven maar één nachtje in Waitomo. We slapen bij een jonge familie op een heuvel in the middle of nowhere. Prachtig uitzicht nu het weer vandaag een beetje is opgeknapt.

New Plymouth

3 November 2023. 15°C

Mooie route langs de kust naar New Plymouth

Vanuit Waitomo is het een mooie route naar New Plymouth aan de westkust. We rijden een stukje langs de ruige kust vol prachtige rotsformaties. De 'Drie zussen' is de bekendste plek. Hier staan drie rotsen zusterlijk naast elkaar in de zee. Vanaf het officiële uitzichtpunt kun je ze alleen bij eb via een

korte strandwandeling bewonderen. Uiteraard is het net vloed en veel passanten druipen teleurgesteld af.

Maps.me bewijst weer zijn waarde en leidt ons naar een minder bekend uitzichtpunt. We zijn de enigen en kunnen de rotsen en wilde zee goed zien. Met de drone kan ik er zelfs overheen vliegen!

New Plymouth

New Plymouth in de provincie Taranaki is een wat grotere stad aan de westkust. De eerste

kennismaking is niet geweldig. Een ongezellig, rommelig centrum en geen enkel leuk restaurant. Uiteindelijk voor het eerst hier (en voor het laatst) Chinees gegeten.

Onze Airbnb is geweldig. Klein, maar knus en van alle gemakken voorzien. De eigenaren zijn super vriendelijk. De vrouw, Trudy, is hier geboren maar haar ouders waren vlak na de oorlog de eerste avonturiers die naar Nieuw Zeeland betrokken.

De fantastische Botanische tuin van New Plymouth

Vlak naast ons huisje ligt één van de, zo niet het mooiste park dat we ooit gezien hebben. Het lijkt wel een botanische tuin waar alles in bloei staat. In andere delen waan je je, midden in de stad, in het regenwoud. Het gekwetter van de vogels met lentekriebels is oorverdovend. Werd er elke dag zelfs wakker van! We zijn twee keer het park in geweest en dat was twee keer genieten!

Mount Taranaki (Mt. Elgon)

De belangrijkste reden om New Plymouth te bezoeken is de vulkaan Mount Elgon en het omringende park waar wel 200 km aan wandelpaden is uitgezet. Mount Elgon is een 'perfecte vulkaan' en lijkt hiermee op de Fuji (Japan) en Osorno (Chili).

De Maorie naam van de vulkaan is Mount Taranaki en wordt steeds vaker gebruikt. De Maorie taal en cultuur was lange tijd uitstervende, maar de Nieuw Zeelanders hebben het nu omarmd en zien het nu als deel van hun identiteit. Het land is officieel tweetalig geworden en het Maorie wordt op alle scholen onderwezen. Het volkslied begint in het Maorie en gaat later pas over in het Engels. De Maorie zijn nu zeker geen tweederangs burgers meer!

Mount Taranaki NP: De Dawson Falls trail

De vulkaan Taranaki is onder een dik wolkendek verstopt. We rijden om de vulkaan heen en lopen aan de andere kant door het regenwoud een trail naar de hoge Dawson waterval. Ien geniet volop en heeft al honderden foto's gemaakt van blaadjes, mossen, besjes en bloemen. Na de trail komt de vulkaan een beetje uit het wolkendek, maar de top blijft helaas uit beeld. We willen nog een trail lopen vanaf de New Plymouth kant. Het regent hier

echter pijpenstelen en als de paden ook nog eens modderpoelen zijn geworden houden we het snel voor gezien.

De moderne Rewa Rewa brug

In New Plymouth bekijken we de aparte Rewa Rewa brug. Had zo in Rotterdam of Valencia kunnen staan. Hij is zo gebouwd dat je op heldere dagen de vulkaan precies tussen de bogen kunt zien. Deze foto zie je hier overal.

Het is prachtig weer als we vertrekken naar Martinborough. Vijf uur rijden en de langste etappe van het Noordereiland. Snel nog even langs wat uitzichtpunten

om een glimp van de vulkaan te zien. Bij het prachtige Mangamahoe meer zien we het besneeuwde puntje boven de wolken uitsteken. In het zonnetje wachten we een half uurtje op meer, maar de wolken winnen het van ons geduld.

Uiteindelijk heeft New Plymouth toch ons hart gestolen. Prachtige parken, mooie omgeving en binnen een uurtje de mooiste regenwouden.

Martinborough

6 November 2023. 13°C

Nieuw Zeeland is een belangrijke producent van wijn. Het is hier wat kouder, maar de hoge uv straling zorgt toch voor prima gerijpte druiven. De wat zoetere Merlot heeft meer zon nodig zodat de specialiteit hier Pinot Noir is, een wat minder zachte wijn.

Martinborough in het zuiden van het Noordereiland, waar we nu zijn, is omcirkeld door wijnboerderijen. Wijn proeven dus!

Wijn proeven bij de wijnboer

De wijnboerderijen zijn op loopafstand, zodat we de auto kunnen laten staan. Het is hier zo vlak als de Flevopolder en oogt dus heel anders dan de heuvelachtige wijnvelden in Europa en Zuid-Afrika. Door deze omstandigheden groeit vrijwel uitsluitend de Pinot Noir druif hier. Ondanks de voorspellingen blijft het ook zowaar droog vandaag.

In de eerste wijnboerderij ('Poppies') proeven we 6 wijnen. We lunchen hier ook en krijgen de

wijn die we het lekkers vinden bij het eten. Moeilijke keuze, want ze waren eigenlijk geen van allen te pruimen. Flessen gaan echter wel voor €30 tot €200 over de toonbank. Zal wel aan ons liggen.

De tweede wijnboerderij Palliser is andere koek. Alle wijnen kunnen ons bekoren. Hier ook een goede uitleg en in tegenstelling tot Poppies ook water en een 'spuugbeker' om de wijn goed door te laten dringen.

We worden geholpen door Danny uit Uden. Op zijn 27e al een ervaren wijnkenner, die ook in Nederland en Australië als sommelier heeft gewerkt. Hij trekt de hele wereld over om zijn wijnkennis te vergroten. Het was erg leuk kletsen met hem. Hij vindt het ook leuk en we krijgen als bonus een groot proefglaasje dure wijn (€120) van hem. Het verschil proeven we meteen!

Lekker eten bij 'Tonic' in Wild-West centrum van Martinborough

's Avonds eten we weer bij Tonic in het kleine maar erg gezellige centrum van Martinborough. Het dorpje met zijn houten huisjes zou je zomaar tegen kunnen komen in een Amerikaanse western.

Terug in ons gezellige huisje kijken we nog een deeltje van de spannende serie Fauda. Een toevallig actuele serie over de strijd tussen Hamas en Israël vanuit Israëliësch perspectief gezien.

Wellington

7 November 2023. 13°C

Wellington is de gezellige hoofdstad van Nieuw Zeeland. Ien kan zich hier voorlopig voor het laatst uitleven in de vele souvenirwinkels. Kiwi 5 en 6 zijn inmiddels gescoord.

Must voor LOTR fans: The Weta Cave

We zijn maar één nacht in Wellington en moeten dus keuzes maken. Eerst bezoeken we Weta Cave, de plek waar alle attributen voor de LOTR films zijn gemaakt. Bij 200 andere grote filmproducties was de studio ook betrokken.

In de werkplaats werken 2000 mensen aan attributen voor nieuwe films waar het publiek nog geen weet van heeft. Dit deel mogen we dus niet bezoeken. We krijgen uitleg hoe de maskers, robots en wapens zijn en worden gemaakt. Er liggen ook veel originele attributen uit de LOTR films, zoals de dolk van Sam en het indrukwekkende harnas van Sauron. Op een scherm krijgen we te zien hoe een vriendelijke acteur transformeert in een moordlustige tovenaer.

Het succes van LOTR wordt behoorlijk uitgevent. Replica's van in de films gebruikte wapens worden door de maker van het origineel in beperkte oplage geproduceerd en aan de liefhebbers verkocht

voor meer dan €15.000 ! Ook voor beeldjes (vanaf €6000) gebruiken ze dezelfde truc. Al met al leuk om te zien en een must voor LOTR liefhebbers.

De historische Cable Car

Laat in de middag nemen we de Cable Car naar een hoog uitzichtpunt. De Cable Car bestaat al 120 jaar en in een leuk museum is de historie vastgelegd. Er staat ook een oude Cable Car met schuine zitplaatsen aan de buitenkant. Vroeger was men niet zo moeilijk!

Boven is het uitzicht over de stad indrukwekkend. Vanaf het 'bergstation' kun je terug lopen naar de stad door een goed onderhouden botanische tuin. Beneden lopen we door de oude Joodse begraafplaats met graven van ca. 1850 tot 1900.

Het centrum van Wellington

In het oude centrum hebben we een gezellig hotelletje. Alleen al voor de gratis snoepjes zou ik hem aanbevelen. Helaas gaat de gezellige bar om 21 uur al dicht en moeten we een paar uur doen met ons laatste drankje.

We hoeven de andere dag pas om 14:45 bij de veerpont naar het Zuidereiland te zijn. Tijd om te shoppen !! De VVV heeft een route uitgezet voor kooplustige westerlingen, die we uiteraard helemaal uitlopen.

Picton (Marlborough Sound)

8 November 2023. 15°C

De ferry van Wellington naar het Zuidereiland duurt 3,5 uur en gaat het laatste deel door één van Nieuw Zeelands mooiste fjorden, de Marlborough Sound. Regelmatig trotseren we de wind en regen om buiten snel een plaatje te schieten. Gelukkig zijn de voorspellingen voor de komende dagen gunstiger!

Picton

Picton heeft een gezellig klein centrum en ligt langgerekt aan het water. We hebben een geweldig motel met uitzicht over het water en de omringende bergen. Tot het water een grasveld vol zwarte scholeksters en andere vogels. Iets verderop de jachthaven. Een van de toppers deze vakantie, waar je thuis als afleiding even naar toe gaat als je door de tandarts wordt gemarteld.

Queen Charlotte Sound boottocht

De volgende dag willen we rustig aan doen, maar laten ons ondanks het mindere weer toch verleiden tot een wildlife-boottocht door de Queen Charlotte Sound. En daar hebben we geen spijt van! We spotten alle drie de aalscholvers die hier voorkomen, waaronder de uiterst zeldzame King shag. We

krijgen ook de eerste pinguïns te zien, wat hier niet gebruikelijk is. Het is de kleine, ook wel blauwe pinguïn genoemd, die in een klein groep vlak voor de boot uit zwemt.

We krijgen nog zeehonden en de prachtige Jan van Gent te zien voor het absolute hoogtepunt van de trip: jagende Dusky dolfijnen! Bij

het opjagen van de vis springen ze helemaal uit het water, zodat hun witte onderkant goed te zien is. Zo goed hebben we het nog nooit gezien! Geweldig!!

Motuara Island

We gaan ook even aan land en lopen naar de top van Motuara eiland. Heerlijk in het zonnetje terwijl we kunnen zien dat het verderop plenst in Picton. Het eiland is ontdaan van 'pest animals' en nu een hemel voor endemische vogels. Jonge kiwi's mogen op het eiland een jaar genieten van een onbekommerd bestaan, waarna ze terug gaan naar hun geboortegrond en er weer plek is voor een nieuwe lichterling. De kleine pinguïn broedt ook op het eiland. Ze zijn nogal lui zodat er een aantal nestkasten zijn neergezet.

Bij het enige poeltje van het eiland zien we nog een bellbird, maar als je hier een dag gaat zitten komen alle soorten wel een keer langs.

De Queen Charlotte Drive

De volgende dag rijden we de beroemde Queen Charlotte drive langs de kust van Picton richting Nelson. Een hele mooie route langs verborgen stranden en prachtige uitzichten over de Queen Charlotte Sound.

Het is voor het eerst zonnig zodat de zee soms groen of fel blauw kleurt. Prachtig. We stoppen bij een aantal uitzichtpunten en doen aan het eind een korte trail door het bos. Een hele mooie dag.

In Picton kunnen we moeilijk afscheid nemen van ons motel nu we voor het eerst buiten in het

zonnetje met dit mooie uitzicht kunnen ontbijten. De komende weken hebben we een camper gehuurd. Je kunt hiermee heerlijk in de natuur kamperen, maar we zullen zeker in het begin wel de luxe en ruimte van de onderkomens die we hebben gehad gaan missen.

De camper (Blenheim)

11 November 2023. 18°C

De camper ophalen

We zijn om 10:00 bij Helen en Neville om de camper op te halen. We hebben via Camplify geboekt. Een soorten airbnb, maar dan voor campers. Het scheelt ongeveer de helft van de prijs en je krijgt dezelfde service en zekerheden als bij een grote maatschappij. De campers zijn doorgaans wel wat ouder.

De uitleg van Neville duurt anderhalf uur, maar we weten nu wel alle ins & outs van de 7 meter lange Wanderer.

Auto inleveren bij vliegveld

We moeten voor we op pad kunnen eerst onze trouwe vriend van de afgelopen maand bij de kleine luchthaven van Blenheim afleveren. Dat gaat reuze soepel, maar in de haast vergeten we te tanken en dat gaat wel wat duitjes kosten.

Voor het eerst kamperen

De eerste drie nachten staan we op een 'luxe' camping in Motueka, aan de rand van het Abel Tasman NP om te wennen aan het campergebeuren. Van buiten is de camper een bakbeest, maar van binnen piepklein. We kunnen al onze spullen nauwelijks kwijt. De koffers en mijn tas vullen nu het zitgedeelte.

Als we stroom hebben, zoals hier, kan de kachel aan en dat is zeker geen overbodige luxe. Hoewel deze camping douches heeft probeert len 's ochtends onze eigen douche uit. Het gaat goed!! De grootste horde is genomen!

Ook het slapen in de nok van de camper valt mee, maar 's nachts dat kleine trappetje af om te plassen is wel een dingetje. Echt uitkijken met je slaaphoofd dat je niet mis stapt.

Nu nog wennen aan het elke dag op en afbouwen van de boel. We beseffen behoorlijk verwend te zijn door alle luxe onderkomens tot nu toe, terwijl kampeerders de camper vast de hemel op aarde vinden. Maar dat gaat vast goed komen!!

Abel Tasman National Park

12 November 2023. 17°C

Het Abel Tasman nationale park staat bekend als één van de mooiste plekjes van Nieuw Zeeland. Je kunt er alleen met de boot komen. Er is een populaire meerdaagse trail langs de kust door het park, die je ook in etappes kunt lopen.

Boottocht met wandeling Abel Tasman NP

Het is prachtig weer als we vanuit het nabij gelegen Kaiteriteri de boot naar het noordoosten van het park nemen. We zijn niet de enigen en de boot is afgeladen.

De kust van Abel Tasman is prachtig. Een aaneenschakeling van verlaten stranden, regenwoud tot aan het water en grillige rotsen. Het water kleurt van mint naar

emerald groen naar turquoise blauw. Onnatuurlijk prachtig.

Trail van Aeara beach naar Tong Query strandje

De boot doet een aantal strandjes aan om mensen af te zetten die de driedaagse trail, of een deel ervan, gaan lopen. Wij doen maar een stukje van de trail en gaan er uit op het strand van Awaroa. De boot heeft een ingenieuze uitschuifbare

loopplank zodat je snel in en uit kunt stappen. In Awaroa is (volgens mij) de enige lodge te vinden in het park. Na een drankje gaan we op pad voor ons deel van de trail. De route naar Bark bay gaat dwars door het regenwoud, waarbij je regelmatig zicht hebt op de kleurrijke zee en verborgen strandjes. Het pad voert ook over Onetahuti beach. Ongelofelijk die kleuren. Oranje zand en weer die prachtige zee. Om

bij ons ophaalstrandje Tong Query te komen moeten we een heuvel over. Het bord beneden geeft 20 minuten aan, maar aan het steile pad lijkt geen eind te komen en zijn we 45 minuten later maar net op tijd voor onze boot.

Gezellige avond op de camping

's Avonds voor het eerst zelf gekookt. Lekker makkelijk spaghetti denken we. Maar waar zijn alle spullen verstopt? Na lang zoeken komt de spaghetti onder uit mijn koffer, maar blijft de Parmezaanse kaas onvindbaar. Wat is koken toch leuk.

Tot onze verrassing smaakte het toch wel. Morgen een nieuwe uitdaging: bloemkool, aardappels en vlees!

De avond sluiten we af met een wijntje bij "Rotterdam", of te wel Mieke en Francis, die we eerder bij de glimwormgrotten tegen kwamen en nu een huisje vlak naast onze camper hebben. We hebben heerlijk buiten kunnen zitten. Het was heel gezellig!

De volgende dag ontbijten we buiten in de zon en doen we rustig aan. Veel te rustig. Als ik bovendien vergeten ben dat len nog langs de supermarkt en hardware store (voor een krukje, want ze kan niet bij de bovenste laatjes) wil gaan we veel te laat weg.

De 'tsingy (limestone rotsen) van Takaka

Via een lastige pas met veel haarspeldbochten rijden we naar Takaka in het noord-westen. Onderweg komen we tot onze verrassing limestone rotsformaties tegen, waarvan we dachten dat die alleen in Madagascar (de tsingy) voorkomen. In dit aparte maanlandschap zijn ook opnamen gemaakt voor LOTR.

De prachtige Pupu springs

Doel van vandaag zijn de Pupu springs bij Takaka (tip van Angela). De warmwaterbronnen zijn absoluut de trip waard. Regenwater wordt ondergronds gefilterd en komt door thermische activiteit weer boven. Daar heeft zich rond de bron een kraakhelder meer gevormd. Als de zon schijnt (en dat doet hij!) kleuren de waterplanten fel op in het blauwe water. Zoiets hebben nog nooit gezien. Adembenemend...! Een hoog wow gehalte dus!

Terug op de camping genieten we van het laatste zonnetje. Vanaf morgen is er minimaal 7 dagen regen aan 'onze' westkust voorspeld.

De liefde tussen len en de camper is groeiende. De bloemkool met stukje vlees worden zonder morren bereid en smaakt voortreffelijk.

Naar Punakaiki

14 November 2023. 15°C

We hebben vandaag een lange rijdag naar Punakaiki voor de boeg. We staan om 7 uur als eersten onder de douche, maar als we om 9:45 weg rijden is de camping al verlaten. Het onwennig legen onze troep (welke slang is voor wat) en bijvullen van het water is hier mede debet aan.

Als we vertrekken is het weer nog prima, maar hoe dichterbij de westkust komen, hoe harder het gaat regenen. Op het laatst zijn de bergen en de rotsen aan de kust niet eens meer te zien.

De rit is slechts 270 km, maar gaat soms dwars door de bergen vol kronkelwegen en dat schiet met een camper niet op. Uiteindelijk zullen we er ruim 5 uur over doen.

Langste hangbrug van Nieuw Zeeland

Onderweg stoppen we even bij de langste hangbrug van Nieuw Zeeland. Het ligt in Maori gebied en dan weet je het wel: \$25 betalen om even heen en weer te mogen lopen. De brug hangt over een rivier die is ontstaan toen in 1929 de berg door een aardbeving in tweeën werd gesplitst.

De prachtige gelegen camping bij Punakaiki

Het pleist als we bij onze camping aankomen. We gaan maar aan het bier en werken even snel een hapje naar binnen in een nabijgelegen bar. We dachten even dat het aan het bier lag als we het weer plotseling zien opklaren. Snel naar buiten!

We zien nu pas hoe mooi de omgeving van de camping is. Achter ons twee steile bergen en aan de andere kant achter wat bosjes de wilde zee. Uit alle hoeken en gaten zien we mensen opduiken die komen genieten van een geweldige zonsondergang. Zo wordt een saaie dag toch nog memorabel!

Punakaiki

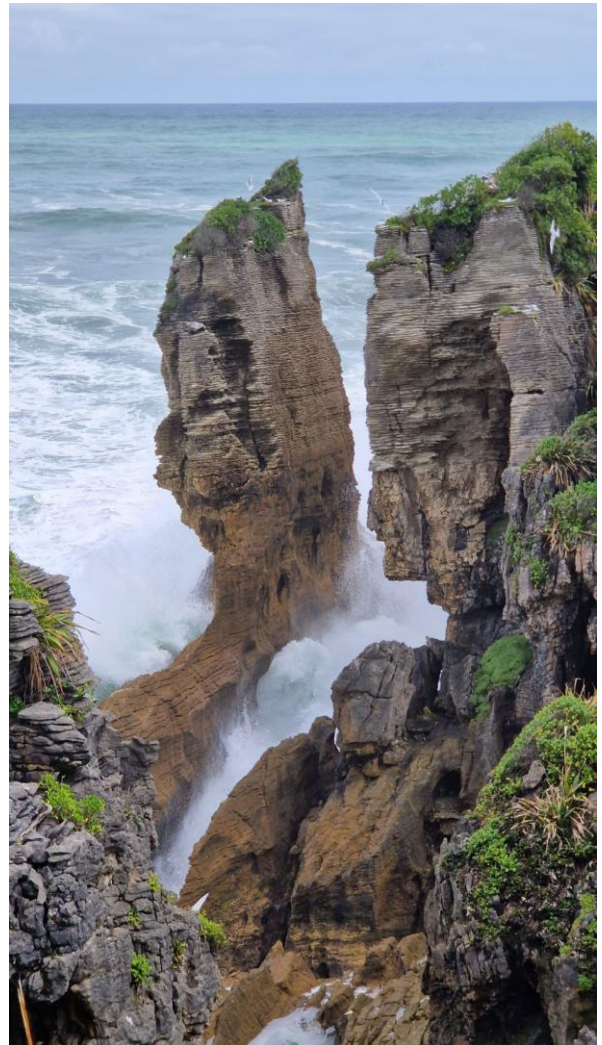
15 November 2023. 14°C

De weersvoorspellingen hier zijn zo betrouwbaar als de uitspraken van Trump. Gisteren werd nog een week vol zware regenval voorspeld, maar vandaag klaart het om 10:00 op en is het de rest van de dag zelfs zonnig. Niet verder kijken dan een paar uur dus.

Pancake Rocks

De Pancake Rocks zijn in Punakaiki de grootste attractie. En terecht! De rotsen zien er uit als een stapel pannenkoeken. Heel apart! De zee heeft er vrij spel en beukt met grote kracht op de rotsen. Zo zijn er grillige formaties vol gaten ontstaan, waar het water soms als een geiser omhoog spuit. Blij dat we een regenjas aan hebben! We genieten met volle teugen van dit unieke natuurspektakel.

Vanaf de camping drone ik naar de Pancakes. Prachtige opnamen denk ik, maar ik merk pas als de batterij bijna op is dat ik de opname knop een keer te veel heb ingedrukt en er niets is opgenomen. Flink balen. Later lees ik dat dronen hier strikt verboden is op straffe van \$800 boete! New Zealand zou een walhalla zijn voor drones, maar overal waar we zijn komen we het bordje 'drone verboden' tegen.

Trail langs de Pororari rivier

Nadat Ien haar 10e kiwi heeft gescoord lopen we in het Paparoa NP een prachtige trail langs de Pororari rivier. Aan beide kanten van de trail zijn hoge steile rotsen. De dichte begroeiing geeft je het gevoel midden in het regenwoud te lopen. Ien is helemaal 'Happy-de-peppy' zoals ze zelf zegt. We lopen 4 km naar een hangbrug over de rivier. De trail gaat verder voor wie 3 dagen in dit paradijs wil verblijven. Wij gaan maar terug.

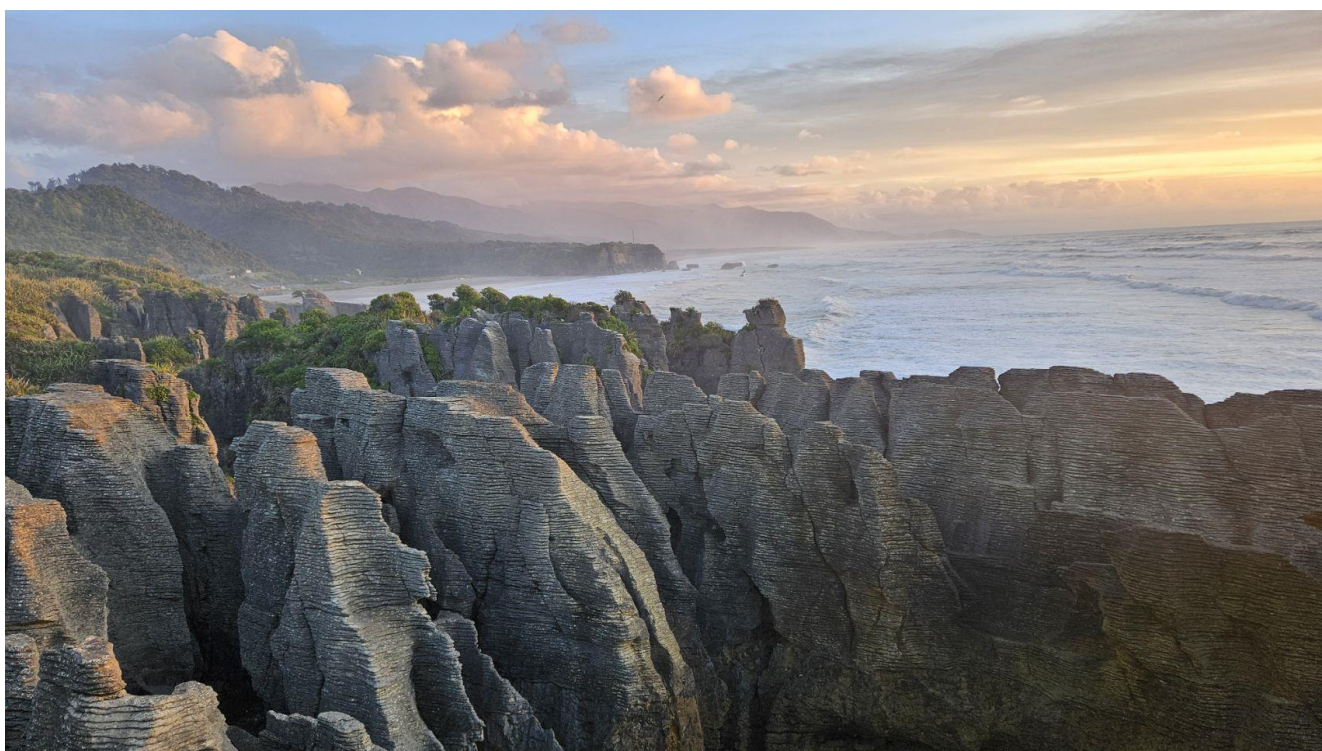
We maken optimaal gebruik van het goede weer en rijden naar nog twee uitzichtpunten. De zee is wild en de golven rollen in formatie naar de kust waardoor de zee wel een witte deken lijkt.

Zonsondergang bij de Pancakes

Sluitstuk is net als gisteren de zonsondergang. Vanaf de Pancakes genieten we van het kleurrijke spektakel.

Het is eb en het water staat een paar meter lager dan vanmorgen. Hierdoor zien we nu doorgangen die eerder verborgen waren in het water. De spectaculaire blowholes blijken alleen met hoog water te werken.

Het was vandaag een topdag waar we nog vaak aan terug zullen denken! Dus proosten we er even later op met een heerlijk biertje in het gezellige restaurant bij de camping.

Franz Josef Glacier

17 November 2023. 6°C

Langs de spectaculaire kust rijden we van Punakaiki naar het gletsjer gebied.

De Hokitika Gorge

We maken in Hokitika een tussenstop om boodschappen voor de komende dagen in te slaan. 30 km landinwaarts ligt de Hokitika Gorge verborgen. Een kloof waar een door het ijswater turquoise gekleurde rivier doorheen stroomt. Prachtig!

Franz Josef

Als we in Franz Josef aankomen begint het hard te regenen en dat houdt aan tot de volgende middag. De andere dag een slow start dus.

Achter de bergen ligt hier een enorm ijsveld verscholen, waar verschillende gletsjers hun bestaan aan te danken hebben. Twee gletsjers zijn goed toegankelijk, de Franz Josef en de Fox gletsjer. Een must als je in Nieuw Zeeland bent en dat vinden velen met ons gezien de drukte hier.

Wandelen naar de voet van de Franz Josef gletsjer

Als het in de middag droog wordt rijden we naar de voet van de Franz Josef gletsjer. De wandeling naar de gletsjers is afgesloten. De rivier met water van de gletsjer heeft het pad vernield. Door de opwarming is de gletsjer ook nog eens 3 km verder terug gedrongen t.o.v. 2010 en het verst dat je kunt komen.

Vanuit het dorp was alleen mist te zien, maar als we bij de gletsjer zijn klaart het helemaal op en kunnen we vanuit de verte de ver terug getrokken gletsjer steeds beter zien. Ook de witte toppen van de omliggende bergen komen langzaam uit de wolken tevoorschijn. Het moet gek lopen als de heli tour met gletsjerwandeling morgen niet door gaat!

Franz Josef (Gletsjer helikoptervlucht)

18 November 2023. 2°C

Het is het stralend weer als we opstaan. De helikopter toer naar de Franz Josef gletsjer gaat door!! We melden ons 10:15 bij de office en krijgen waterdichte schoenen, dikke sokken, een regenbroek en warm jack aangemeten. Hiernaast ook een tasje met muts, wanten en stijgijsers. Zelf hebben we voor dikke kleding en een zonnebril gezorgd.

Met de heli naar de gletsjer Franz Jozef

Helemaal ingepakt lopen we naar de helikopter. We zijn met z'n zessen en dat is propfen. Wij zijn niet zo groot en hebben hierdoor de mazzel dat we beiden voorin zitten met een vrij uitzicht! We vliegen naar de gletsjer die we gisteren vanuit de verte af en toe uit de mist zagen opdoemen. De vlucht is kort, maar spectaculair. Op de gletsjer is een stukje vlak gemaakt waar de heli's net kunnen landen.

Stijgijsers aan, helmpje op en hup de gletsjer op

Boven worden we opgewacht door de gids. De stijgijsers gaan om de schoenen en nadat we een helm aangemeten hebben gekregen gaan we op pad. Ook krijgen we een prikstok mee. De loopgroep bestaat uit 11 personen, maar wordt al snel opgesplitst in een langzame en een snelle groep omdat een minder valide jongen niet goed mee kan. Wij gaan uiteraard voor de snelle! Stoere Brad is onze gids.

Het is even wennen aan de stijgijsers, die een andere loopstijl vereist. Je moet je voet goed 'stampen' en bij steile stukken loop je op je tenen, waarbij je de punten diep in het ijs prikt.

De wandeling van 2 uur voert ons door een sprookjeslandschap. Hoe hoger we komen, hoe steiler de Pinnacles (opstaande punten) en hoe meer blauw ijs we zien. Het ijs is zo heftig samen geperst dat alle lucht er uit is. Dit maakt het zo helder. Omdat het samengeperste ijs de kleuren rood en geel absorbeert blijft alleen blauw over. Het ijs weerkaatsen dus alleen blauw en dat geeft die diepbloewe kleur. Sneeuw daarentegen weerkaatst alle kleuren en bij elkaar is dat wit.

Af en toe moet er stevig geklommen of gedaald worden. De gids heeft een houweel bij zich om 'trappen' te slaan in de steilste stukken. Zo trekken we langzaam door deze wonderwereld.

Gletsjer door opwarming aarde steeds instabieler

De gletsjer trekt zichzelf snel terug. Hierdoor wordt het gebied waar wij nu lopen steeds instabieler. IJsgrotten verdwijnen al binnen een maand en uitgezette routes moet steeds worden herzien. Ze zijn bezig met het opzetten van een hoger basiskamp, maar boven is het steiler en dat is weer een risico voor de heli's. De gids vreest voor zijn baantje.

De zon schijnt fel en al die kledinglaagjes zijn een ballast geworden. We zijn al snel helemaal doorweekt van het zweet! De gids doopt zelfs zijn pet in het ijswater om af te koelen!

Ien zag eerst wel een beetje tegen deze gletsjerwandeling op, maar glimt nu van oor tot oor. Ze vindt het geweldig! Ze loopt achter de gids en geniet van elke verandering van het landschap. Ze heeft deze dag als vervroegd verjaardagscadeau gekregen en is er helemaal blij mee!

Na 2 uur kicken vliegen we weer terug over de gletsjer naar het dorp. Geweldig dat helikoptervluchtje! Onze dag kan niet meer stuk!

Via Haast naar Wanaka

18 November 2023. 15°C

Monro beach: De Fiordland Crested Penguin

Na de waanzinnige heli toer rijden we door naar Haast. Hier bevindt zich op het afgelegen Monro strandje een kolonie van de zeldzaamste pinguïns ter wereld: de Fiordland Crested pinguin. Het zijn ook de enigen die nestelen in de jungle. Ze lijken met hun gele kuifjes nog het meeste op de bekende Macaroni pinguin.

Het hele gebeuren was vooraf voor Ien een nachtmerrie. Tegen de avond naar een strandje vol stekende zandvlooien en na afloop in het donker 45 minuten door het regenwoud terug naar de auto. Gelukkig viel het achteraf erg mee.

Via het junglepaadje zijn we rond 18:00 bij Monro beach. Al snel zien vanuit de heftige branding 'iets groots' op het strand aankomen. We denken eerst dat het een zeehond is, maar als het zich opricht is het onze eerste Crested pinguin! We moeten helaas flinke afstand houden tot deze schuwe dieren om ze niet te verstoren. Gelukkig kan ik hem met de video goed in beeld krijgen terwijl Ien naast me met haar verrekijker staat te kicken. Ze komen meestal tegen donker aan wal, maar na een uurtje hebben we er al 6 gespot.

Het is dus nog licht als we de irritante zandvlooien verlaten en het junglepad terug naar de auto nemen.

Net voor donker zijn we in Haast. Hier heb ik als beloning voor Ien een motelkamer geboekt. Lekker luxe na een paar dagen camper.

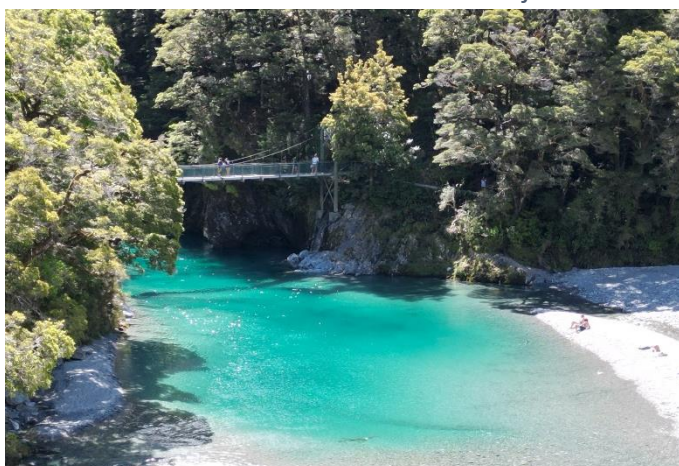
De mooie route van Haast naar Wanaka

De route van Haast naar Wanaka staat bekend als één van de mooiste in Nieuw Zeeland. En terecht! Hoge bergen met sneeuwtoppen en fel blauwe rivieren, afgewisseld met hoge bergen die helemaal bedekt zijn met de knalgele brem! Een soort Alpen, maar dan zonder dorpen en mensen. We doen de hele dag over de 140 km en stoppen regelmatig bij een uitzichtpunt of voor een korte maar soms pittige trail.

The Blue Pools

Bij de Blue Pools is er weer eens een versperring. Een hangbrug moet vervangen worden. Veel mensen waden tot hun billen door het ijskoude water om de pools alsnog te zien. Niets (meer) voor ons, maar je mag hier zowaar dronen zodat we toch mooie plaatjes hebben.

Wanaka

Na veel hoogtepunten arriveren we in Wanaka. Het ligt aan een schitterend blauw meer met uitzicht op besneeuwde bergen. Een plaatje! We hebben een mooie camping op een heuvel die uitkijkt over het meer. We gaan even het leuke dorp in en hebben op een terras met uitzicht heerlijk genoten van een bak koffie.

Via Queenstown naar Te Anau

20 November 2023. 17°C

We zakken verder af maar het zuiden. We snoepen één dag van Wanaka af (we hebben de mooiste dingen gezien) om een lange rijdag op te knippen. Hierdoor is er ook tijd vrij gekomen voor een bezoek aan het bruisende Queenstown, door velen beschouwd als de leukste stad van Nieuw Zeeland.

Queenstown

Het is een drama om Queenstown met de camper te bezoeken. De weinige vrije parkeerplaatsen zijn voor ons te klein en voor de grote garages niet hoog genoeg. Uiteindelijk vind ik een gaatje aan een mega steile weg op 15 minuten lopen van het centrum.

Het is gezellig druk in het centrum van de stad. Overal terrassen en voor Ien winkeltjes met 'trommel' (toeristische rommel). Je kunt met de kabelbaan naar boven om vervolgens te paragliden naar

beneden, iets wat zo te zien erg populair is. We hebben maar een paar uurtjes, maar len weet nu al dat ze hier best zou willen wonen! Veel terrasjes op houten vlonders aan het water. Echt supergezellig!! Vanaf een heuvel hebben we een prachtig uitzicht over de stad en zijn grote, diepblauwe meer.

Te Anau

Eindbestemming vandaag is Te Anau, de toegangspoort tot het Fiordland NP. Tot Te Anau is het een lieflijk landschap met weiden, schapen en door gele brems omgeven wegen. De besneeuwde bergen achter de stad beloven veel goeds voor de komende dagen!

Te Anau is een leuk dorp. Een klein, maar gezellig centrum. Het is zonnig en de vele gevulde terrassen zorgen natuurlijk ook voor sfeer. De camping (last minute geboekt) is er één uit de categorie 'dit is waarom ik geen camper wil'. Aan de weg, hutje mutje en slechte faciliteiten. Gelukkig is het maar één nacht. Heel grappig is dat we "Rotterdam" (Mieke en Francis) weer op deze camping tegen kwamen!

Milford sound (Fiordland NP)

21 November 2023. 17°C

Het Fiordland NP is het meest onontgonnen deel van Nieuw Zeeland. Gletsjers hebben hier diepe fjorden uitgesleten en het dicht begroeide regenwoud heeft het grootste deel van het park ontoegankelijk gemaakt.

Er zijn twee plekken die redelijk tot goed bereikbaar zijn, de Milford en de Doubtful Sound. Grappig is dat alle fjorden ten onrechte 'Sounds' zijn genoemd omdat de ontdekkers dachten dat niet gletsjers (fjorden), maar rivieren (sounds) de fjorden hebben gevormd.

Milford is via een schitterende weg bereikbaar. Hoe dieper je het park in rijdt, hoe hoger de besneeuwde bergen en wilder de rivieren. Ook het aantal hoge watervallen is indrukwekkend. De zon schijnt nog volop en in poeltjes is de reflectie van de bergen te zien. We stoppen veel en over de 140 km doen we de hele dag. Op een parkeerplaats komen we eerste 'terror parrot', de kea, tegen. Hij is brutaal, niet schuw en berucht omdat hij met zijn sterke snavel regelmatig autobanden lek prikt.

In Milford hebben we een plekje in de jungle op het terrein van de Milford lodge. Om ons heen enkel vogel geluiden. De zandvliegen dwingen ons helaas naar binnen. In de camper pannenkoeken gegeten, terwijl buiten in het zonnetje de zandvliegen tevergeefs wachten op ons bloed.

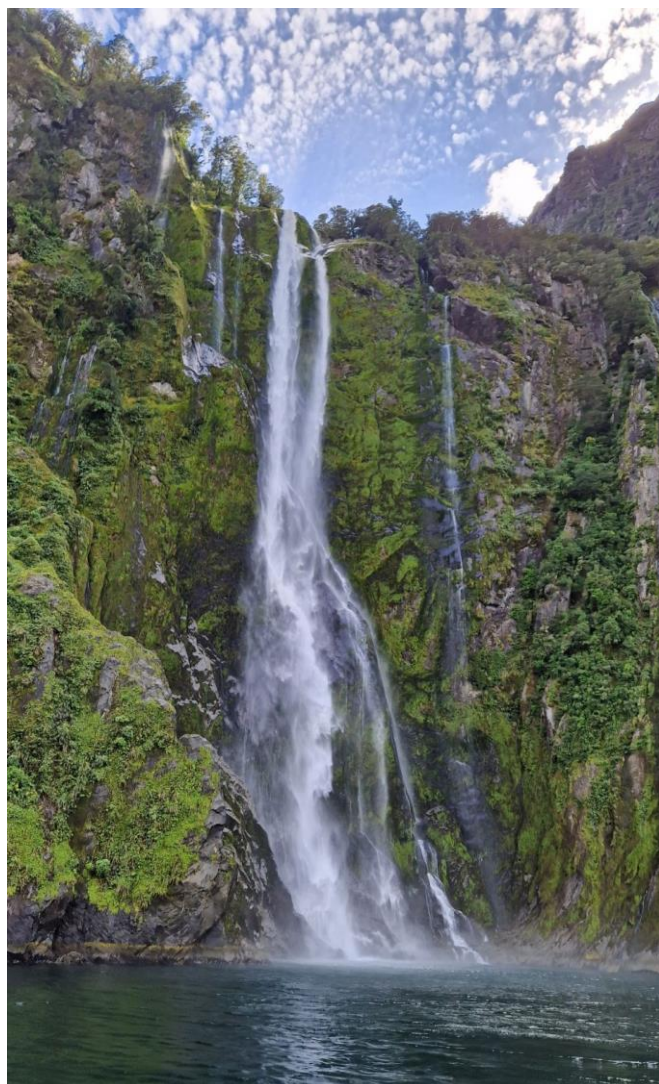
Boottocht door de Milford Sound

De volgende dag hebben we een boottocht geboekt in de Milford Sound. Een mooie trip langs steile rotsen en hoge watervallen. Er zijn maar twee permanente watervallen, maar door de regen zien we er tientallen. We komen naast een eenzame pelsrob ook weer een zeldzame Crested Penguin tegen. Lekker dichtbij dit keer! Een prachtige boottocht en zeker de lange omweg waard.

Eerder terug naar Manapouri

We hebben de boottocht vroeg in de morgen geboekt aangezien vanmiddag het weer om gaat slaan. Als we terug komen zien we inderdaad de eerste regenwolken al aankomen. Voor morgen hebben we een lange wandeling geboekt, waarbij we door een watertaxi aan de andere kant van het water worden afgezet. Er wordt echter noodweer voorspeld en we besluiten te annuleren. Ook besluiten we maar één in plaats van de drie geboekte nachten hier te blijven en rijden via Te Anau terug naar het dorpje Manapouri. Hier hebben we voor morgen een 7 uur durende trip naar de Doubtful Sound geboekt. Het wordt aangeraden om juist bij regen deze trip te doen vanwege de vele watervallen.

We eten in een tot restaurant omgebouwde kerk. Gezellige tent, maar je moet zelf je drank en eten halen. Een irritante gewoonte hier.

Doubtful Sound (Fiordland NP)

23 November 2023. 10°C

We denken één van de weinigen te zijn die op deze regendag naar de afgelegen Doubtful Sound gaan. Niets is minder waar. Bij het visitor center staan tientallen mensen klaar voor dit natte avontuur.

2 uur met boot en bus naar Doubtful Sound

Om in de Doubtful Sound te komen moet je eerst met een boot het Manapouri meer over. Vervolgens met een bus over een pas naar de boot, waardoor je dus na 2 uur pas op de bestemming, de uiteindelijke boot, aan komt. De boottocht duurt 3 uur.

In dit gebied rekenen ze niet in mm neerslag, maar in meters. Per jaar valt hier tussen de 5 en 9 meter! Als het hard regent, zoals nu, komen maar liefst 4000 grote en kleine watervallen tot leven om hierna weer droog te vallen. Geen wonder dat je hier het beste heen kan gaan in de regentijd.

Op de route naar de Doubtful Sound komen we al tientallen watervallen tegen langs de kant van de weg. De rivieren die al dit water verwerken kunnen meters stijgen en zelfs op het oog hoog gelegen bruggen omver spoelen. Op veel plekken zien we kale rotsen die veroorzaakt zijn door een 'boomlawine'. Er is weinig ondergrond en bomen vinden hun houvast aan mossen die op de rotsen groeien. Gaat er één boom om, dan kan die een hele kettingreactie veroorzaken.

Boottocht Doubtful Sound

De boottocht door Doubtful Sound begint veelbelovend. Droog en ontelbare watervallen die vanaf de hoge kliffen naar beneden storten. Al snel slaat het voorspelde noodweer toe en moeten we de regen trotseren om een foto te maken. De besneeuwde bergen zijn inmiddels door de mist alleen als schim op de achtergrond te zien.

Vervelend? Nee hoor!! Het heeft iets mystieks en onheilspellends en in de luxe boot kunnen we het allemaal droog tot ons nemen.

We varen verschillende zijtakken van de fjord in en bereiken zelfs de zehondenkolonie op een eilandje voor de kust, iets wat doorgaans niet lukt. Op de terugweg varen we nog onder een spectaculaire waterval door. Een nat, maar spectaculair gebeuren.

Naar Bluff voor ferry naar Steward Island

De volgende dag verlaten we het spectaculaire Fiordland NP en rijden naar Bluff. Gaandeweg wordt het steeds vlakker en de schapen zijn niet meer te tellen. Jos ontdekte onderweg nog een superleuke wandeling door het regenwoud, die we natuurlijk hebben gelopen. Het bos en de vogelgeluiden... ja één groot feest!

Na een bakje koffie in een soort museumpje, rijden we naar Bluff, het uiterste puntje van het Zuidereiland. De camper en het merendeel van de bagage blijft hier achter. Morgen nemen we vanuit Bluff de ferry naar Steward Island.

Vlakbij ons oubollige, maar schone hotelletje eten we heerlijk! Heel vroeg, want restaurants gaan in deze uithoek door gebrek aan personeel (en klanten) om 19 uur al dicht.

Steward Island.

24 November 2023. 12°C

We laten de camper achter in Bluff en nemen de ferry naar Oban op Steward Island. Oban is het meest zuidelijke dorp van Nieuw Zeeland met slechts 400 inwoners. Steward Island staat bekend als een natuurparadijs en dat is precies de reden dat we naar dit nauwelijks bezochte eiland gaan.

De overtocht is maar een uurtje. De ferry neemt geen auto's mee zodat het eiland nagenoeg autovrij is. We hebben twee nachten geboekt in de 'Kaka retreat', een geweldig motel. De kaka is een papegaaiesoort en die krijsers zitten hier ook volop. Vanaf ons zonnige terras genieten we van alle vogelgeluiden om ons heen.

Op zoek naar de kiwi !

Steward Island is de beste plek in Nieuw Zeeland om kiwi's in het wild te spotten. We hebben een tour geboekt om deze bijzondere nachtdieren te zien. Om 20:00 vertrekken we met de catamaran. Sarah en Karen zijn onze leuke gidsen. Het is nog licht, zodat we eerst de omringende de eilanden afspeuren naar zeeleeuwen en pinguïns. We zien wederom de Fiordland Crested Penguin en een aantal zwemmende kleine blauwe pinguïns. Zeeleeuwen komen we ook tegen. Ze waren door de jacht bijna uitgestorven en leven vrij solitair. Af en toe eentje dus en geen grote kolonies zoals elders.

De hoofdmoot is natuurlijk de 'kiwi-jacht'. Na een geweldige zonsondergang gaan we in een afgelegen baai aan land. Het is helemaal wolkvrij waardoor de sterren helder te zien zijn. Met de komische Karen voorop en Sarah achteraan sluipen we door het bos. Karen kamt met haar lamp het omliggende bos uit. Wij hebben een klein lampje om te zien waar je loopt. Als het licht van Karen verandert van wit naar rood licht is er een kiwi gespot. Helaas blijft in het bos het licht wit.

De tweede kans is een strandje, waar kiwi's vaak tussen het wier op insecten jagen. De gidsen hebben nachtkijkers en kunnen het hele strand overzien. Op wat eenden na helaas pindakaas. Wij weer de jungle is, terwijl Sarah op het strand achter blijft. Het loopt inmiddels tegen middernacht en moesten bijna al terug naar de boot....Maar.....Als we terug zijn bij het strand: rood licht bij Sarah!!! Een kiwi op het strand!! We hadden de moed al opgegeven, maar voelen ons nu Duitse voetballers die in de laatste minuut een zekere nederlaag in een klinkende overwinning omzetten.

Door het rode licht wordt de kiwi niet verstoord en omdat zijn zicht niet al te best is kunnen we hem tot op enkele meters naderen. Wat een apart dier! Het is een 'schattig bolletje'. Aan het eind van zijn lange snavel zit zijn neus. Zo kan hij makkelijk insecten en wormen vinden. Zijn geluid is angstaanjagend. Alsof je tussen de dino's in Jurassic park loopt.

Om half twee zijn we pas terug. De foto's en film zijn door het donker helemaal niets, maar het beeld van dit unieke dier is voor altijd in onze hersenen gegrift.

Ulva (vogel)eiland

De tweede dag gaan we naar Ulva island, voor vogelaars het luilekkerland. We hebben dezelfde gidsen als gisteren en dat is big fun. Om ons heen is het een kakofonie van vogelgeluiden. Karen herkent ze allemaal, maar ze ook vinden (zonder verrekijs) is vers twee. Alle vogels zijn hier grijs, bruin of zwart. Weinig kleur dus en voor ons leken is er geen beginnen aan om

verschillen tussen 'al die mussen' te zien. We komen veel vogelaars tegen. Een groepje heeft de zeldzame geelkop gespot en ze proberen met enorme telelenzen de vogel vast te leggen. En toen kwamen wij langs denderen. We zagen nog even een gele flits, maar hierna was de vogel gevlogen. Als bliken konden doden

Op het strand zijn we langs een enorme zeeleeuw gelopen. Hij richtte zich helemaal op toen wij langs liepen, waardoor we de manen van het 400 kg zware dier goed konden zien. Een kwartier later komen we een hevig geschrokken stel tegen. Dezelfde zeeleeuw had ze tot in het bos achterna gezeten, waarbij zelfs een trap het dier niet afschrikte. Ze zijn blij dat ze het overleefd hebben! Terug bij de werf zien we drie prachtige albatrossen dobberen die hopen op wat restjes van terugkerende vissers.

's Avonds na weer een lekkere hap in de plaatselijke bar wachten we tegen donker bij de werf op de komst van kleine blauwe pinguïns, die hier tussen de rotsblokken hun nest hebben. We verwachtten grote groepen, maar uiteindelijk komen er maar een paar binnen druppelen. Was toch leuk. Hierna snel naar bed. De ferry terug gaat morgen al vroeg.

The Catlins

28 November 2023. 18°C

The Catlins is het afgelegen gebied in het zuidoosten van Nieuw Zeeland 'waar de regenwouden de zee bereiken'. Hier zullen we twee dagen op onszelf aangewezen zijn. Geen internet, maar wel een prachtig gelegen camping zonder voorzieningen.

We zijn vroeg op voor de ferry van Oban (Stewart Island) naar het vaste land. Hier wacht onze trouwe camper en we zijn om 9:30 uur al onderweg naar ons volgende avontuur, the Catlins.

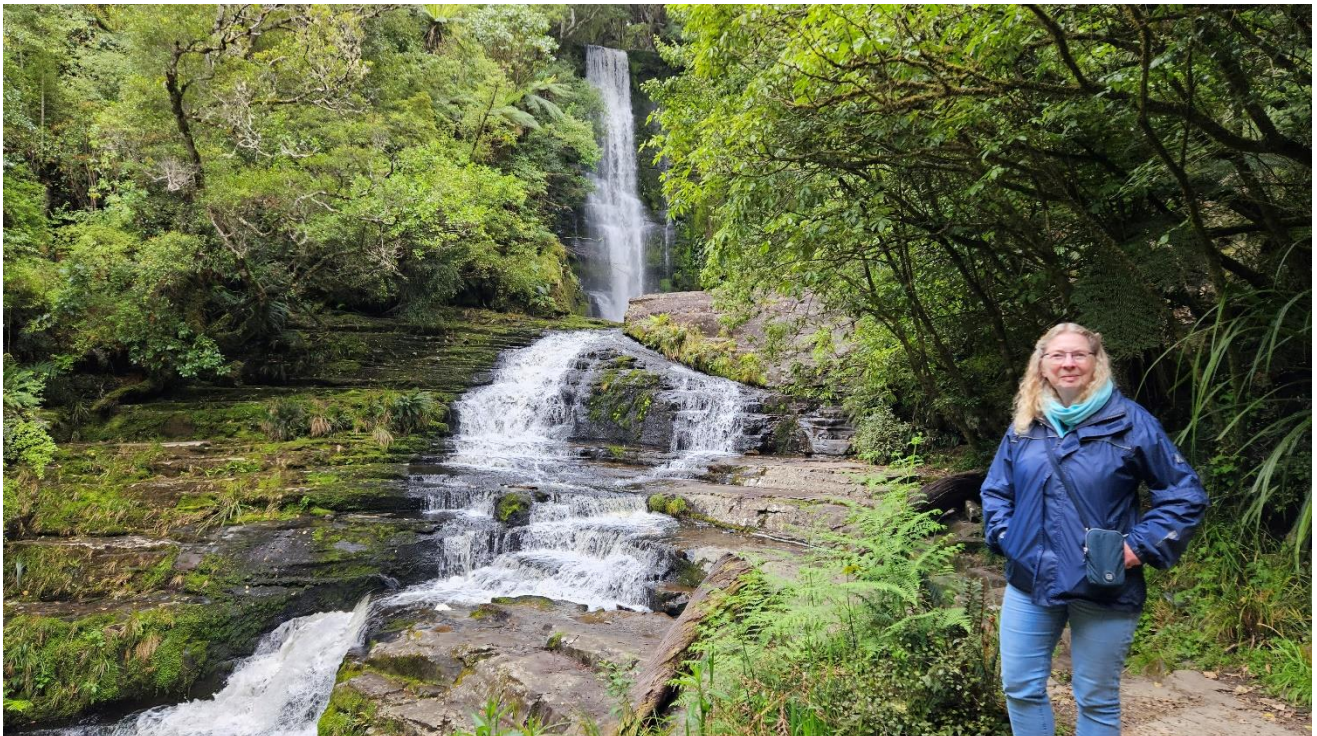
Groene schapenweiden afgewisseld met regenwoud

Het is een gek landschap. Dichte regenwouden afgewisseld met weiden vol schapen. Het lijkt soms een beetje op Nederland. De route naar het zuidoosten loopt ook gedeeltelijk langs de wilde zee vol geweldige uitzichtpunten.

De McLead waterval midden in het regenwoud

Op veel plekken zijn korte routes door het regenwoud uitgezet naar een meer of waterval. We proberen er zoveel mogelijk te doen. Het regenwoud is hier zo prachtig dat we er geen genoeg van kunnen krijgen. Ien heeft alleen van de varens al meer dan 100 foto's gemaakt! De midden in de jungle liggende MacLead watervallen zijn de topper van de dag. Deze waterval wordt vaak genoemd als mooiste van Nieuw Zeeland.

Primitief kamperen op prachtige in Purakuini bay

We hebben een 'DOC camping' geboekt in Purakuini bay. DOC is de organisatie die alle natuurparken van de overheid beheert. In de parken mag je niet wild kamperen, maar op de mooiste plekken kun je gebruik maken van een 'DOC camping' zonder faciliteiten.

Purakuini is via een lange gravelweg te bereiken, waarna je op een veld vol schapen je camper neer mag zetten. Het uitzicht op de zee en de rotskust is fenomenaal! Na een korte wandeling hebben we wel een dikke laag schapendrek onder de zolen.

Een grappig verhaaltje: de Purakuini bay camping is erg populair. Op het moment dat de boekingen voor 2023/24 startten

(ergens in september om 1:30 's nachts) zat ik achter de computer om deze camping te boeken.

Gelukt! Een week later was ik nog steeds de enige die geboekt had. Was niet nodig in deze tijd! Heel januari zat wel binnen een paar uur vol!

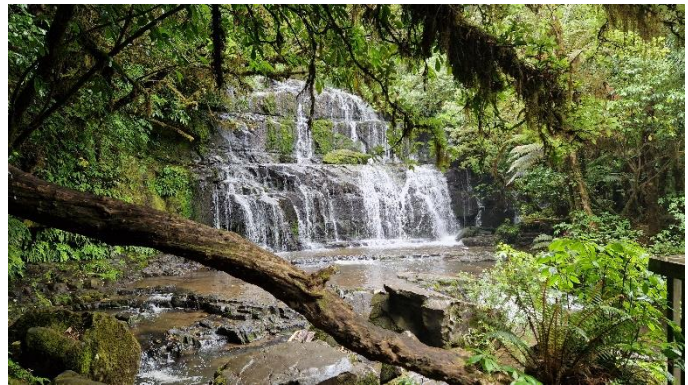
Cathedral caves

We staan op met regen en voor de rest van de dag wordt weinig goeds voorspeld. We laten ons niet ontmoedigen en rijden naar Cathedral caves. Hier zijn door de zee twee enorme grotten gevormd die je bij eb kunt bezoeken. Na een half uurtje regenwoud vanaf de parkeerplaats komen we uit bij een strandje, waarna het nog 10 minuutjes is naar de grotten. We zijn er een uur na low tide en het water begint alweer te stijgen. Om in de eerste grot te komen moet je tot je middel door het water. De tweede, die vanbinnen verbonden is met de eerste, is gelukkig beter bereikbaar (tot kniehoogte). Was best spannend met het steeds verder oprukkende water. Ien houdt me het vanaf een veilige afstand goed in de gaten.

Parakuini watervallen

Een volgende stop was bij de Parakuini watervallen. Na weer een heerlijke jinglewandeling zijn we bij deze in het groen verstopte waterval. Alweer een juweeltje!

The Nuggets

The Nuggets is zowel de afsluiting als het hoogtepunt van de dag. Het ligt op een landtong met op het eind een vuurtoren. Het is noodweer als we met alle regenkleding die we hebben aan de 'quest' beginnen. Bij het eerste uitzichtpunt waaien we haast de zee in, maar we gaan door! Het laatste stukje naar de vuurtoren gaat over een smalle, maar goed omheinde, weg met aan beide kanten een diepe afgrond. Achter de vuurtoren staan we uit de wind en genieten van het uitzicht met uit de zee opdoemende rotsen ('nuggets').

The Nuggets zijn niet alleen een must voor het uitzicht. Er is hier een kleine zeeleeuw kolonie (we zien er 7) en er is een 'hide' op de plek waar de uiterst zeldzame geelooog pinguïns 's avonds aan land komen. Als we er om 18:00 zijn blijkt er vandaag nog geen pinguïn gezien te zijn. Net als we na een uurtje in de camper even op temperatuur willen komen komt de eerste vlak voor ons aan land! Kicken!! Wat zijn ze groot! Fel gele ogen met een grote gele vlek er omheen. Hij doet er lekker lang over voor hij zijn verborgen nest op zoekt. Het loopt al tegen 20:00 als er verderop een 2e geelooog pinguïn uit het water komt. Deze maakt er een hele show van en brult het uit terwijl de camera loopt. Tot op het bot koud, lopen we terug naar onze camper.

We zijn pas laat op de camping. Ien is na de ontberingen helemaal blij met haar verwarmde campertje. Snel een eitje bakken en naar ons heerlijke nestje.

Dunedin

29 November 2023. 11°C

We verlaten de mooie Catlins en rijden langzaam de bewoonde wereld in. Dorpjes en stadjes wisselen elkaar af langs de steeds drukker weg. Op het Otago schiereiland, bekend om zijn natuurschoon, hebben we in Portobello een ongezellige 'camper naast camper' camping voor drie nachten geboekt. Van de mooie natuur merken we nog niet veel, maar dat gaan we hopelijk morgen beleven.

Met de bus naar Dunedin

We nemen de bus naar Dunedin, met zijn 120.000 inwoners de tweede stad van het zuidereiland. Het is in 1848 door de Schotten gesticht onder de naam Dun Eidann, de Keltische naam voor Edinburg. In

de stad staan een aantal prachtige gebouwen uit die tijd, waaronder het imposante treinstation, het stadhuis en de St. Pauls Cathedral.

Na een hapje in het gezellige restaurant van het treinstation, waar overigens zo goed als geen treinen rijden, nemen we de bus terug over de kronkelweg langs de baai.

Otago Peninsula

30 November 2023. 12°C

Mislukte albatros tour

De dag op het Otago Peninsula zullen we niet snel vergeten. Nadat de was is gedaan rijden we naar het uiterste puntje van het schiereiland voor een 'albatros tour'. De grootste tourist trap tot nu toe. Voor \$120 mag je een half uur naar 4 witte stipjes in de verte kijken. Slapende albatrossen en daar worden ze hier slapend rijk van. We gooien alle aandacht op duizenden zeemeeuwen, maar daar zitten we natuurlijk niet op te wachten. Grrr....

Sandfly beach

Hierna rijden we naar Sandfly Beach. (De naam is niet erg aantrekkelijk, maar gelukkig was er geen zandvlo te zien.)

Voor een camper een hele uitdaging over al die smalle wegen door de heuvels naar de andere kant van het schiereiland. Via steile duinen dalen we lopend af naar het strand. Overall staan gele

brems, gele lupines en paarse bloemen in bloei. Prachtig! Het strand is ingenomen door een kolonie zeeleeuwen, die her en der over het strand verspreid liggen te zonnen. Hoewel, zonnen , het is toevallig net even droog. Er liggen ook een paar enorme mannetjes op het strand en die kun je maar het best met rust laten. Met een grote boog lopen we er omheen.

De blauwe pinguïns komen aan land!!

Het sluitstuk van de dag is een knaller van de vakantie! Op een strandje komen tegen donker de kleine blauwe pinguïns aan wal. Met een hoogte van slechts 25 cm zijn het de kleinste ter wereld. Er is een platform gemaakt van waaruit je het spektakel van dichtbij mee kunt maken.

Vlak voor donker komt de eerste groep van 15 blauwe pinguïns aan wal. Hierna volgt de ene na de andere groep, soms wel met 25 tegelijk. Ze rennen over het strand om in het hoge gras nog even te socializen. Hierna is het ieder voor zich, worden de jongen opgezocht en moet iedereen uit de buurt blijven.

Wat een spektakel! Er zijn meer plaatsen waar je grote groepen uit het water kunt zien komen, maar dit is de enige plek waar je foto's mag maken en filmen. In Zuid Australië hebben ze een heel stadion gebouwd langs de route van deze dieren en is het een massa attractie.

We rijden in het donker terug naar de camping en genieten na met een glaasje wijn. Wat een prachtige, spectaculaire avond!!!

Oamaru

1 December 2023. 14°C

We rijden via de kust van Dunedin naar Oamaru. Het is weer een heel ander landschap. Een ruige kust zonder veel begroeiing.

Tunnel beach

We maken een paar mooie stops. Net buiten Dunedin is Tunnel Beach. Hoge zandstenen kliffen die door de zee duizenden jaren zijn uitgesleten. De prachtige Rock Tunnel heeft het strand zijn naam gegeven.

Shag point

De volgende stop is de zeeleeuw kolonie bij Shag point. We zien er een stuk of 10. Ze zijn lekker actief. Meestal liggen ze als rotsblokken te slapen en kun je ze nauwelijks van een rots onderscheiden.

Mouraki Boulders

Bij Mouraki gaan we er even uit voor de aparte Mouraki Boulders. Het zijn mysterieuze ronde stenen op het strand. Ze zijn 65 miljoen jaar geleden gevormd bij het verstenen van de modderlaag. De laag om de ronde stenen is geërodeerd waardoor ze open en bloot op het strand terecht zijn gekomen. Heel apart en vreemd dat ze alleen op dit kleine stukje strand te vinden zijn.

Het Victoriaanse Oamaru

Laat in de middag komen we aan in het verrassend leuke Oamaru. Veel gebouwen uit de Victoriaanse tijd zijn prachtig gerestaureerd. Er is zelfs een Victoriaanse wijk waar je bijna 200 jaar in de tijd wordt terug geworpen. Historische gebouwen, ouderwetse fietsen, een oud treinstation en winkeltjes met oude spullen zorgen voor een passend sfeertje.

We eten in een bierbrouwerij, waar vlak naast de distilleerketels de bar en het restaurant is. Doet denken aan de Tweelingh jenever distilleerderij, één van onze voormalige toplocaties van de Historische bridgetocht. Natuurlijk nemen we een bierproeverij. Helaas zijn de meeste biertjes niet te zuipen.

Blauwe pinguïns bij de camping

Oamaru staat ook bekend om zijn blauwe pinguïn kolonie. Tegen donker kun je ze overal aan land zien komen. Onze camping ligt aan de haven en achter de toiletten hebben sommigen hun nesten. We krijgen van de eigenaar strikte instructies: geen zaklampen, niet flitsen en niet te dicht in de buurt

komen. Als het net donker is gaan we natuurlijk kijken bij het water of we ze zien. En ja hoor, al snel komt het eerste groepje, een stuk of tien, uit de zee het strand op gedribbeld. Weer zo grappig om te zien! Ze duikelen bijna over elkaar heen, iedereen wil nl in het midden lopen. Dat is namelijk veilig! Aan de rand van het water nog een paar heel dichtbij gezien! Een hele leuke afsluiting van een leuke dag.

Mount Cook NP

3 December 2023. 11°C

Twizel ligt aan de rand van de Nieuw Zeelandse Alpen. Hoge besneeuwde bergen doemen in de verte op, waarvan Mount Cook met zijn 3724 meter de hoogste is.

Van de zon naar het noodweer in 50 km

In het verrassend kleine dorp zitten we nog heerlijk op een terrasje in de zon, maar als we 50 km verderop bij onze wildkampeerplek aan de voet van Mount Cook aankomen is het noodweer. Er is zelfs code oranje afgegeven! Het stormt en het water valt als een moesson regenbui naar beneden. De camper gaat flink heen en weer en we vrezen voor de paar tentjes om ons heen.

De hevige regen houdt aan tot het eind van de andere morgen. We ontbijten door alle regen wel met uitzicht op een vannacht ontstane waterval.

Even na het middaguur slaat het weer helemaal om. De besneeuwde bergen om ons heen komen langzaam uit de

mist en de lucht kleurt uiteindelijk helemaal blauw. We hebben vanuit de camper een geweldig uitzicht op een sneeuwwand met Mount Sefton (3151m) als hoogste top. Mount Cook is net niet te zien door een heuvel net achter de camping.

De Hooker valley trail naar Mount Cook

De Hooker Valley Track is de populairste route om het gebied te verkennen. Bijna het gehele pad heb je uitzicht op Mount Cook. Halverwege de 10 km lange trail (heen en terug) komt ook het

piramidevormige puntje uit de wolken. Onderweg moeten we langs 2 groene gletsjermereën en drie keer met een hangbrug over door de gletsjer gevormde rivieren heen. Een adembenemende wandeling die eindigt bij het meer van de gletsjer van Mount Cook. De

enorme gletsjer is door de laag puin grijs en nauwelijks te zien. Zelfs de ijsschotsen in het meer hebben een stoffig petje op.

Als we terug zijn bij de camper is er geen wolkje meer aan de hemel. We zijn ondanks factor 50 zonnebrand toch nog verbrand vandaag.

De Kea trail

De volgende morgen hangt er een dikke mist over de camping die pas tegen elven optrekt. We lopen hierna de korte, maar mooie Kea trail naar een gletsjermeer en

hebben hier weer een geweldig uitzicht op Mount Cook en de omliggende bergen.

Lake Tekapo

Met pijn in het hart verlaten we het gebied en rijden naar het verderop gelegen lake Tekapo. Het meer is fel blauw en nu de lupines in bloei staan kun je de mooiste foto's maken. We hebben weer een mooie camping met uitzicht over het meer.

Het gebied rond Lake Tekapo is samen met Twizel en het Mount Cook NP

uitgeroepen tot 'dark area park'. Het is zelfs het donkerste stuk op aarde, waar je bij heldere hemel de sterren het best kunt observeren. In Lake Tekapo staat een enorme telescoop uit de Victoriaanse tijd waar belangrijke ontdekkingen mee zijn gedaan. We genieten van een heerlijk koud biertje met mooi uitzicht op de bergen en het blauwe meer. Daarna lopen we de mooie bloemenroute terug en eten in ons kleine huisje op wielen.

Morgen echt weer terug naar de bewoonde wereld.

Christchurch

5 December 2023. 16°C

Christchurch is de grootste stad van het zuidereiland en de 2e stad van Nieuw Zeeland. In 2010 en 2011 werd het getroffen door zware aardbevingen die 90% van

het historische centrum hebben verwoest. Sommige gebouwen zijn mooi gerestaureerd, maar zo'n 40% was onherstelbaar beschadigd. Ook de kathedraal is ingestort en van het historische plein om de kerk zijn alleen de foto's bewaard gebleven. Christchurch heeft iets weg van Rotterdam. Een modern centrum nadat het hart is weg geslagen.

Met de bus naar centrum van Christchurch

We gaan al vroeg richting Christchurch. De weg er naar toe is heuvelachtig met 'beschaafd groen'. Dus geen regenwoud, maar bossen zoals je die ook in Nederland hebt.

De camping ligt aan de rand van de stad zodat we de bus naar het centrum nemen. Hier nemen we de historische tram die een rondje door het oude centrum maakt. De bestuurder vertelt met een zwaar accent weemoedig hoe het er hier voor 2010 uit zag. De ingestorte kathedraal was al helemaal afgeschreven, maar na donaties is er alsnog een begin gemaakt hem opnieuw op te bouwen. De

oplevering ver na die van de Sagrada Familia in Barcelona.

Hierna lopen we wat door de winkelstraat, waar het len zowaar niet lukt om de verzameling kiwi's verder uit te breiden.

Om 16:00 hebben we afgesproken met Mieke en Francis uit Rotterdam, die we hier al een paar keer eerder

hebben ontmoet. Gezellige mensen. We kletsen heel wat af onder het genot van een biertje. Zij vliegen morgen terug naar Auckland en hebben in San Francisco nog een leuke stopover.

Nu een hapje in een Ierse pub nemen we de bus terug naar de camping. Daar krijgt Sinterklaas natuurlijk nog wat aandacht. Met warme chocolademelk en echte kruidnoten vieren we het in het klein met een cadeautje en natuurlijk een gedicht!

Kaikoura

6 December 2023. 18°C

De kabelbaan van Christchurch

Voor we naar Kaikoura rijden willen we nog met de kabelbaan naar boven. Dat was niet zo'n goed idee. Eerst door het centrum naar de andere kant van de stad en vervolgens stuurt 'Miep' (onze routeplanner) ons via geitenpaadjes naar het bergstation. Toch maar terug naar het dalstation om de gondel weer naar boven te nemen. We hadden al gezien dat het zicht slecht is, maar

we zijn echte Hollanders: 'We hebben betaald en dan zullen we het doen ook!'. Gelukkig trekt de mist even op zodat we een foto van de stad kunnen maken. Al met al was het toch leuk!

Kaikoura ligt op 2 uurtjes rijden ten noorden van Christchurch. Het is de walvis en dolfijnen 'hoofdstad' van Nieuw Zeeland. We hopen hier op een spetterend slot van onze Nieuw Zeeland rondreis.

We hebben drie nachtjes een geweldig plekje aan het strand, 5 km buiten Kaikoura. Met de verrekijker kun je hier altijd wel dolfijnen spotten. Geweldig!

De volgende dag melden we ons vol goede moed bij 'Dolphin Encounter' voor een boottocht naar dolfijnen. Het is mooi weer, maar de zee heeft een vervelende tegendraadse golfslag. Vlak voor we aan boord gaan verslechteren de zee condities en krijgen we een 'zeeziektegarantie'. Op het laatste moment maken we van de mogelijkheid gebruik om de trip om te boeken naar zaterdag.

Voor len dus tijd om te shoppen! Winkeltje in, winkeltje uit terwijl ik er achteraan hobbelen af en toe de creditcard mag trekken.

Puntje schiereiland: zeeleeuw kolonie in apart landschap

's Middags rijden we naar de punt van het schiereiland. Hier is een pad uitgezet langs de wilde kust. Het is ook de plek van een voor Nieuw Zeelandse begrippen grote zeeleeuw kolonie. Er zijn veel jongen geboren die hun naam 'huilers' alle eer aandoen. Maar niet echt gek,

moeder lag namelijk 5 meter verder en liet haar kind maar janken. De kleintjes zijn echt schattig om te zien! En zijn zo onbeholpen.

Daarna gezellig in ons campertje een gebakken eitje en met een wijntje proosten we op het feit dat we hier in Nieuw Zeeland mogen zijn en al dit moois met eigen ogen mogen zien!

We turen met de verrekijker bij de camping op het strand nog naar de zee....en ja hoor.... daar zijn ze.... springende dolfijnen!!!! De één springt nog hoger dan de ander!! Dit hebben we nog nooit zo gezien De dag kan niet meer stuk! Helaas te ver om er foto's van te kunnen maken.

8 december: Ien jarig !

Vrijdag 8 december is het feest. Ien is 69 geworden! Daar horen natuurlijk een liedje, kaartje, kadootjes en een

verrassing bij. Die verrassing

is een 'walvisvlucht' van een half uur straks om 11:00. Potvissen zijn er het hele jaar, terwijl vele andere soorten hier op doorreis zijn. De zeebodem bij Kaikoura gaat 1600m steil omlaag. Op deze diepte leven reuze octopussen, die op het menu van potvissen staan. Potvissen kunnen heel diep duiken

en het is hier een walhalla voor ze. Via keiharde klikken, met 200db het hardste geluid in de dierenwereld, wordt door de echo uit te lezen de prooi gelokaliseerd.

'Wings over wales'

De vlucht vertrekt iets later dan gepland. Er is een potvis gespot. De dieren blijven 45 minuten onder water en hebben dan 15 minuten nodig om boven weer op adem te komen. Kwestie van plannen om er op de juiste tijd te zijn.

We zijn dus precies op tijd om de 30 meter lange kolos in volle omvang te zien. We cirkelen er een paar keer omheen en zien hoe hij zijn staart in de lucht gooit en begint aan zijn volgende diepe duik. Waanzinnig om het vanuit de lucht te zien.

We gaan nog even op zoek naar twee bultruggen, maar als we op de goede plek aankomen zijn ze net onder. Uiteraard zien we ook groepjes dolfijnen. Zo zie je pas goed hoe groot de potvis wel niet was. Later horen we dat er ook een blauwe vinvis in de buurt was. Het was echt een grote verrassing, dit cadeau!

Mt Fyffe trailtje

Je zou haast vergeten dat Kaikoura ook geflankeerd wordt door besneeuwde bergen. 's Middags rijden we naar de voet van Mt Fyffe. Van hieruit kun je dagenlange tochten de bergen in maken. Wij beperken ons tot een rondje van een uur door het bos. Opvallend is dat hier veel bomen staan die in de winter hun blad verliezen, in tegenstelling tot de altijd groene regenwouden aan de andere kant van de bergen.

's Avonds vieren we lens verjaardag in het gezellige Hiku restaurant. Goed eten ('kunstwerkjes op je bord') en uitzicht over de felblauwe zee. Mijn lieve vriendinnen belden me ook nog op! En natuurlijk heel veel lieve appjes! Het was echt een hele leuke (verjaar)dag!

Kaikoura

9 December 2023. 18°C

Waanzinnige dolfijnen tour

Zaterdag staan we op met een blauwe hemel en een kalme zee! Goed gemust gaan we op voor poging twee van de dolfijntour. Het is maanden niet zo gunstig geweest om de dolfijnen te zien krijgen we te horen. Klinkt als muziek

in onze oren! Het is eigenlijk een 'zwemmen met dolfijnen' tour, maar toeschouwers mogen ook mee. Bijna iedereen krijgt een wetsuit en snorkeluitrusting om met de dolfijnen te zwemmen. We zijn één van de weinigen die het vanaf de boot gaan bekijken. Meestal kiezen toeschouwers voor een walvistour met een bijna gegarandeerde dolfijnen bijvangst. Het klinkt blasé, wallvisstaarten zijn

geweldig om te zien, maar hebben we al veel vaker gezien. Wij gaan voor quality time bij de dolfijnen. Er zijn drie boten en op de onze zijn we de enige toeschouwers. We hebben een perfect plekje bij de kapitein boven. De rest wacht beneden gespannen tot ze het water in kunnen.

De zee is bijna spiegelglad en al snel komen we de eerste dolfijnen tegen, maar de boot vaart stug door. Na een klein halfuurtje weten we waarom als we bij een enorme groep van ca. 350 Dusky dolfijnen aankomen! Dusky dolfijnen zijn één van de meest acrobatische dolfijnen ter wereld. Ze springen hoog uit het water en maken soms elegante salto's. Ze zijn ook nieuwsgierig en zwemmen als jonge honden tussen de zwemmers door.

Om ze te lokken moeten de zwemmers flink bewegen en gekke geluiden maken. Het werkt heel goed zo te zien, overigens ook op onze lachspieren.

Het spektakel duurt bij elkaar zo'n 2 uur. Voor ons is het vooral leuk als de zwemmers even aan boord zijn als de dolfijnen er even genoeg van hebben. Bij elkaar gaan de zwemmers wel 10 keer het water in en de dolfijnen blijven het leuk vinden.

De dolfijnen komen ook dichtbij de boot en door het gladde wateroppervlak zijn ze perfect te zien. Het is vooral genieten van de acrobatische capriolen, waarbij het soms lijkt of ze een wedstrijdje 'wie kan het hoogst springen' doen. Als we uiteindelijk terug gaan, zwemmen (en springen) de dolfijnen nog een stukje met ons mee.

Rust in het Puhi puhi reservaat

Na deze fantastische ochtend rijden naar het bescheiden puhi puhi reservaat. Wat een rustgevende plek! Alleen vogelgeluiden om je heen. We maken een laatste korte wandeling door het weelderige groen, dat ons langs de laatst overgebleven duizend jaar oude matai en kahikatea oerwoudreuzen leidt. Alle anderen zijn gekapt, waarna op het laatste moment van het gebied een reservaat is gemaakt.

Deze dag was één van de hoogtepunten van de reis!

Via Blenheim en Auckland naar Bali

10 December 2023

Met pijn in het hart nemen we laat in de middag afscheid van Kaikoura en rijden naar Blenheim. De laatste nacht slapen we in een avondse camping. Vervallen huisjes, kapotte caravans en figuren die je niet in het donker tegen wilt komen. We herpakken de koffers en de zware dingen zoals verrekijker en batterijen worden al vast in mijn jas gepropt. Morgen vliegen we naar Auckland en de koffer mag maar 15kg en de handbagage 7 kg wegen.

De camper inleveren in Blenheim

De andere morgen vroeg op. De camper moet worden ingeleverd en uiteraard ontdaan zijn van al onze rommel. Zoals afgesproken zijn we om 8:30 bij Neville en Helen. Hij heeft al een nieuw glaasje voor de door mij kapot gereden spiegel gekocht. Een kleine tegenvaller is dat we per gereden km \$0.09 moeten betalen voor 'belasting voor diesel vervuiling'. Ik had

begrepen dat hij het had afgekocht, maar hij heeft alleen goedkoop een grote hoeveelheid kilometers ingekocht zodat we kunnen profiteren van de quantumkorting.

We hebben bij elkaar ruim 3600 km afgelegd de afgelopen 30 dagen.

Vliegen naar Auckland

De super aardige Neville brengt ons naar het vliegveld. Ik loop er met al die zware spullen in mijn zakken als een pipo bij. We houden de Europese tijden aan en zijn 2 uur van tevoren aanwezig. Dat bleek zoveel te vroeg dat we met de vroegere vlucht mee mogen! De bagage gaat zonder problemen mee (mijn koffer weegt nog altijd 23 kg ipv de toegestane 15kg). Er gaat alleen een sticker met 'heavy' op.

De handbagage wordt niet eens gewogen. Het aller gekste is dat er geen security is. Door alleen onze naam te noemen krijgen we boardingpassen en kunnen meteen doorlopen naar het al gereedstaande vliegtuig. Helemaal voor niets me als pipo verkleed en omdat we meteen moeten boarden is er ook geen gelegenheid meer om alles weer 'uit te laden'.

Het is een klein vliegtuig en de handbagage past niet in de ruimtes boven je. Zonder morren proppen ze het onder de stoel. Probleem opgelost! Als alles nog maar heel is.

Hoewel we wat vroeger in Auckland zijn en er tijd is om de stad in te gaan, blijven we, omdat ik me niet zo lekker voel, de rest van de middag hangen in de lobby van het Heartland airport hotel.

Van Auckland via Sydney naar Bali

We vliegen de volgende dag via Sydney naar Bali. Vanuit de lucht zien we het operahuis van Sydney. De overstap is nog spannend. We zijn één uur te laat vertrokken en de overstaptijd is 1,5 uur.

Gelukkig is de vertrekgate vlak naast de gate waar wij aan komen. Alleen de ultra slome beveiliging doet nog een vergeefse poging om ons alsnog de vlucht te laten missen.

In Bali moeten ze op het vliegveld mensen aan het werk houden. Telkens als je denkt nu wel klaar te zijn, moet je weer langs een mannetje die je visum, boarding pass, inreisformulier of weet ik wat moet controleren. Ze zijn wel allemaal super aardig.

We hebben een auto bij Avis gehuurd. Een gerenommeerd bedrijf zou je zeggen. We worden opgewacht door een vriendelijke man die nauwelijks Engels spreekt. Op een drukke plek in de parkeergarage moeten op de motorkap de papieren worden getekend. Het is zeker geen nieuwe auto gezien de vele deukjes en krassen, wat je van Avis wel zou verwachten. Toppunt was dat je zonder roepies het vliegveld niet afkomt (parkeergeld). De goede man lacht een beetje, maar het is duidelijk dat het ons probleem is. Gelukkig heb ik nog wat roepies van 8 weken geleden, maar je moet er niet aan denken dat je na een lange vlucht zo door Avis aan je lot wordt over gelaten.

Het is inmiddels 22:00 (NZ tijd is 3:00) als we ons een weg naar het hotel banen door het nog steeds erg drukke Kuta vol onverlichte motoren en van top teen zwart geklede mensen die ineens oversteken. Ondanks de vermoeidheid, halen we bij de buurtshop een koel biertje, dat we opdrinken op het terras van het hotel. We slapen op 3 km van het vliegveld in het Ibis hotel.

Bali (Sidemen)

12 December 2023. 31°C

Druk, druk, druk

Het is een chaos op de weg als we Kuta uit rijden. We gaan naar het dorpje Sidemen in het oosten. Gelukkig kunnen we vanaf de luchthaven met een gloednieuwe tolweg een stuk afsnijden, maar komen hierna weer terecht in de chaos vol toeterende auto's en vooral veel scooters die levensmoe zijn. Met een enorme vaart scheuren ze kris kras om je heen. Soms rijdt de hele familie mee en zien we er wel een stuk of vijf, inclusief kleine kinderen, op de motor voorbij kachelen. En dit vaak zonder de verplichte helm!

Je verwacht dat het buiten Kuta wel wat rustiger zou worden, maar de hele kust is volgebouwd met de bijbehorende drukte. We vonden het 25 jaar geleden al druk, maar dit slaat alles.

We hebben drie nachten en wilden die aanvankelijk in Ubud, het culturele hart van Bali, doorbrengen. De relaxte stad is niet meer. De

onverharde wegen zijn drukke éénrichtingstraten geworden en de sawa's tussen de hotelletjes van weleer zijn nu volgebouwd.

Het 'best bewaarde geheim van Bali': Sidemen

Op advies van Roel rijden we wat verder naar het oosten. Daar slaan we de nog steeds drukke weg af en zitten meteen in de rijstvelden. Er zijn veel minder auto's, maar de scooters en motoren maken het toch nog druk op de weg. We rijden naar Sidemen, een plaats dat nog niet door het massatoerisme is ontdekt. De hotelletjes zijn buiten het dorp. Ze zijn verscholen in het groen of kijken uit op maagdelijke rijstvelden.

Drie nachten Damada Eco lodge

Wij hebben een nacht in Damada Eco Lodge geboekt. We zitten midden in het groen en achter ons huisje kabbelt een riviertje. Het is echt geweldig!! Niet te beschrijven, het is gewoon een klein

paradijsje! Vanaf het gezellige restaurant kijk je uit over een grotere rivier. De rijstvelden liggen 'om de hoek'. In de tuin groeien bloemen, mango's, bananen en ander fruit voor de sapjes. Voor een mojito worden even wat blaadjes verse munt geplukt. We zijn vandaag met 2 Australiërs de enige bezoekers. We besluiten meteen hier maar alle drie de nachten te blijven.

De volgende dag staan we te laat op. Er staat buiten onze kamer een kan met heet water en thee klaar, dat drinken we achter ons huisje op ons overdekte terrasje op. Wat een weelde! We genieten van een lekker ontbijtje buiten in het sfeervolle restaurantje aan de rivier.

In de brandende zon door de rijstvelden

De zon brandt al als wij aan onze wandeling door de rijstvelden gaan beginnen. Dat was wel even afzien. De rijst staat op het punt geogst te worden. De sawa's puilen uit waardoor het mooie terrassen-effect een stuk minder is. Met de drone kan ik wat dieper het gebied in. Van bovenaf zie je wel de smalle dijkjes die de sawa's scheiden.

's Middags laten we ons lekker masseren en het is zeker geen straf om hierna een paar uurtjes met een mojito te relaxen in een klein overdekt prieeltje, net zoals in Ubud 25 jaar geleden. Met een lekker en gezellig etentje in het restaurantje en een spelletje op ons eigen terrasje, sluiten we deze heerlijke dag af.

Sanur (naar huis)

15 December 2023. 30°C

We genieten hoestend en proestend van de laatste ochtend hier in de Darmado Eco Lodge. Na een laatste bakje met de super sympathieke manager Ketut en een foto met de altijd lachende meisjes van het restaurant, nemen we met moeite afscheid van dit kleine paradijsje. Uitchecken hier is 12:00, heerlijk relaxed dus. Wat anders dan de 10:00 op de campings van Nieuw Zeeland, terwijl daar toch echt niets schoon te maken is.

Laatste uurtjes in Bali: Sanur beach bij het vliegveld

We rijden naar Sanur, een iets minder drukke badplaats vlak bij het vliegveld. We denken dat de routeplanner kapot is. 1,5 uur over 35 km ?? Daar klopt inderdaad niets van want het is zelfs 2 uur!! Het is niet eens zo druk, maar als vrachtwagens voor je met 10 km/u voor je over de kronkelwegen rijden en je zelfs op de 'snelweg' niet harder kan dan 30 km/u vanwege de motorenchaos ben

je lang onderweg. Een marathonloper zou er eerder zijn.

Sanur heeft een autovrije kust. Er loopt wel een paadje langs alle gezellige terrasjes aan het strand. Op het strand liggen de kleurrijke bootjes met vissenkoppen die je vroeger alleen in Padangbai tegenkwam. Volgens zeggen is Sanur een plek voor families (de stappende jeugd blijft in Kuta), maar de penoze lijkt ook hier hun dubieuze verdiensten in cocktails om te zetten. Je pikt de gebruiende haantjes en hun door de zon verkreukelde heksen er zo tussenuit. We eten hier gezellig met onze voeten in het zand, zien de zon onder gaan en het water stijgen.

Voor de laatste keer zoeken we de chaos op en rijden naar het vliegveld. Het is even een gedoe als we op het vliegveld de auto in moeten leveren als de goede man van Avis er nog niet is. Zonder morren neemt hij de door een scooter afgereden nummerplaat in ontvangst. 'No problem, I fix it!'. In IJsland moesten we nog de hoofdprijs betalen voor een verloren nummerbord dat zij niet goed hadden vastgezet.

Via Doha naar Amsterdam

De vlucht via Doha naar Amsterdam is lang. Bij elkaar bijna 20 uur met overstap. Ik voel me steeds rotter en hoest de longen uit mijn lijf. Elke stap is er één te veel. Net op tijd naar huis dus. We nemen we de trein naar Rotterdam waar mijn lieve zus ons ophaalt.

Het was een fantastische reis, ver boven onze verwachting! Wat zijn we toch een bofkonten dat we daar mochten zijn!